

11. Rs. 40 under "9—Anchal—A—Establishment (Cranganur)".

Mr. P. J. George: Sir, I rise to move for an additional allotment of Rs. 40 under '9 Anchal—A—Establishment—Cranganur'. The expenditure during the current year under the head is likely to exceed the budget grant by Rs. 60 and the revised estimate by Rs. 15. The increase is due to the grant of leave allowances. Out of Rs. 60, a sum of Rs. 10 was met by transfer from 'Miscellaneous'. The balance of Rs. 50 is proposed to be met by a transfer of Rs. 10 from "Commission on sale of Anchal Stamps".

I request that the House may be pleased to sanction the allotment.

Demand put and carried.

12. Rs. 10 under "9—Anchal—"Establishment" by transfer from "D. Commission on Anchal Stamps".

Mr. P. J. George: Sir, I move a transfer of Rs. 10 from the Commission of Anchal Stamps to 'Establishment'. I have already explained the reasons for the transfer. I request that the House be pleased to sanction the grant.

Demand put and carried.

Mr. President: The House will now take up legislative business.

THE COCHIN PAYMENT OF SALARIES AND ALLOWANCES BILL.

Mr. K. P. Kannan Nayar: Sir, I rise to move that the Cochin Payment of Salaries and Allowances Bill be read in Council.

Mr. K. Achyuta Menon: I second it.

Motion put and carried.

Secretary to the Council: The title of the Bill is the Cochin Payment of Salaries and Allowances Bill.

Mr. K. P. Kannan Nayar: Sir, I request that S. O. 32 may be suspended and may be allowed to move for the reading of the Bill now itself.

Mr. President: S. O. No. 32 is suspended and the Bill may be taken for consideration.

Mr. K. P. Kannan Nayar: Sir, I move that the Bill be now taken up for consideration.

Motion put and carried.

Mr. President: The question is that clause 2 stands part of the Bill.

Mr. A. Eachara Menon: Mr. President, Sir, my original amendment was 'to put Rs. 300 for Rs. 850 in section 2 of the Act' but the consensus of opinion of my party and of those whom I consulted have persuaded me with your sanction to change it by adding 'free quarters and a car'. It is a simple amendment and non-controversial. Before proceeding to explain it let us call to mind that we are meeting in Council for the first time after passing the Government of Cochin Act. Our hearty thanks for His gracious Highness our Maharaja for the promulgation of it and for you, Sir, in no less a degree for bringing it about. We have severally said about it many a time before, from many a public platform and yet, we are not satiated by it. For Sir, by that Act we have sighted responsible Government—a Government of the people by the people and for the people, a feature not heard of in any of the large number of native States that exist in India. His Highness has played His Highness' part beautifully well to merit the encomiums and eulogies of the people in India and outside of it. We have Sir Shanmukham on the stage. If with him there we did not play our part well we have only ourselves to thank for. I had said that the Government is for the people. What is the condition of the majority of people? Most of them have not the wherewithal to have a square meal a day. They are wallowing in the filth of despond owing to abject indigence. Such being the case, in the form of Government now vouchsafed to us there is no place for 'I', you have to work for the people to ameliorate their condition with selflessness. We are not the pioneers in carrying out this sort of Government in the continent of India. Her sons, our foregoes of Greater India, moved by sympathy and philanthropy with their brothers and sisters began their fight for the establishment of it more than five decades ago. Their fight was not for picking up a quarrel with the foreigners, but for elevating their country-men who were seething in poverty. They have partly succeeded in their endeavour. Their fight for responsible Government was with an alien power. We have not to fight for it, but only to pray and pray incessantly for the same. Our beloved Maharaja on the advice of His Highness' talented minister of no mean statesmanship has granted us a boon and we have now to work it out without minimising the import of it. It is for the people we work it. There is no consideration of self in it. We have to try to uplift our brothers and sisters from the mire of poverty. We have to commandeer all our energy for the same. In that we do not propose to grudge the necessary and enough coal for the machinery to move about. Our look-out should be that we do not misappropriate more than what is necessary for

the working of it, properly and without stop. Let us with the herd mentality for which Cochin is noted run our eyes to the working of this institution of responsible Government in the near Presidency or Madras and see how the machinery there is supplied with fodder for its run. They have, it is said, fixed the salary of their Ministers at Rs. 500 which is less than the pay of a District Munsiff there. They have also provided the Ministers with free quarters and a car. Their head-quarters are in Madras. They are entitled only to the actuals for their T. A. and they travel third. And their jurisdiction extends to the whole of the Presidency which nullifies the extent of the jurisdiction of the Minister here. Madras living is more expensive than the living in Ernakulam. Pardon me for a little indulgence in a bit of autobiography. I have been a Gandhyite for well nigh two decades. I would say that everybody lead a simple life. Hence it is, Sir, that I had, personalities apart, fixed Rs. 300 as the pay of our Minister, which would be sufficient to live like a lord, which, may he forgive me for thinking differently of His human creations. This pay I have proposed is the maximum pay of a Munsiff here. And we give our Minister first class allowance. It is all these considerations that have impelled me to think that the allotment of a pie more than what has been proposed by the amendment will be not governing the people for the people, but robbing the people for our Minister. It is often said and to a certain extent believed that a high salary is necessary to keep up the decency, prestige and power of an Office. It is purely an official mentality, a governmental mentality of an alien Government. It is a myth. In enunciating it they forget that Government servants are in office to profit by their salaries and that the Minister is in office to serve the people and serve them well and not to make a fortune out of it. We do not hear of any drawback on the part of Madras Ministers in keeping up the decency, prestige and power of the offices entrusted to them unmolested. It is not the high salary that keeps these qualities up. It is the power behind them. Therefore the one aim of our Minister should be to secure the collective power of the people and not entrench himself with a wall of silver or gold that these qualities may be kept in tact. If he has the people behind him, it will give him the necessary power to act and which will bring him prestige and power. I said the amendment was non-controversial. For the ministerial party, if they are true to the blandishments of their propogandists, cannot oppose this amendment and be the offspring of the great Indian National Congress following its creed in its entirety. It will be against the import of their professed aim—find food for

the hungry. They will not therefore prostitute their position and appropriate more than Rs. 300 for their Minister. They will I hope be true to their creed. My party and the other members whom I have consulted have agreed to my amendment. The Government party I have every reason to believe will agree with what the non-official party determines.

The sum of Rs. 300 is more than sufficient to lead a decent life, more decent than the life of 850's and 1000's in Ernakulam, and he has first class allowance when he goes out and therefore our Minister has no cause for complaint. He should not consider at all about his pay. He must be thinking always of what greater service he could do to the people.

Sir, the hon'ble members of this House had been proclaiming from house-tops in season and out-of-season that the Cochin Governmental machinery was top-heavy and that measures of retrenchment were imminent. That they should now come and say that their Minister should be paid a high salary would be going against their professions. Let us not give to the officers of Government a handle to flout us with. Therefore, I request the House to accept my amendment without any demur.

Mr. K. S. Panicker: I second it.

Dr. A. R. Menon: Sir, I am speaking on behalf of the party which I have the honour to lead in this House, I do not propose to follow through the various ramification and irrelevances indulged in by the hon'ble member. He has warned us as to what the public would think if we do what we conceive to be the right and proper thing. Gentlemen, we do not belong to the group of individuals who are easily frightened by such threats. I am clearly detailing to the House what we propose to do with regard to the various amendments and this answer will serve the purpose of answering all of them.

We have considered this question deeply and with a spirit of fairness. We considered it not only with a spirit of fairness but also with a sense of due responsibility. We have followed in this respect the principle laid down by the Government of Madras. We considered the high salaries received by the Government Officials. As the world opinion goes, perhaps it would be essential to place the Minister on as high a level of salary as the Government have done. But in the light of the example placed before us by the various Congress Governments in India, we thought we would do well to follow the master-minds that laid down certain rules for our guidance (*Hear, hear*). And I am very happy, Sir, that my opinion has echoed some response from my hon'ble friends sitting over there. I say, because we thought this being a new

experiment, we are not in a position to understand all the facts relevant to this. And the best course is to follow the lead of those who are recognised by all as the leading men in India and if they have gone wrong then we are willing that we should also go wrong. Therefore we have fixed the same salary as fixed by the various Governments in India. When the amendment which we will later on move, comes before the House, we will be in a position to give in detail the reasons that prompted us to make certain modifications.

Mr. President: For the convenience of the discussion, I think, there should be a comprehensive discussion on this amendment itself. If necessary we will put all the amendments one by one for the vote of the House.

Dr. A. R. Menon: We have proposed an amendment which went to fix the salary at Rs. 5,00, house rent allowance at Rs. 75 and car allowance at Rs. 100. I am very particular to discuss that.

If a car is supplied by the Government then the Minister will not be entitled to mileage. That is the position. In Madras what happens is this: The Minister gets a salary of Rs. 500, a House Allowance of Rs. 100 and a car allowance of Rs. 150, in addition to the travelling expenses. In this connection we must also take into consideration the distances that are travelled by the Ministers in the Madras Presidency. Fortunately or unfortunately our State being too small the Minister will have to move within a limited area and therefore even from the travelling allowance the Minister cannot expect to make anything much out of it. The Minister has to keep up a certain position. It is not our intention that the salary should be a source of earning to the Minister. It is our intention that one who is elected by us should at least be enabled to live, if not in comfort at least, in decency. That is the reason that prompted us to bring forth this proposal. I hope and trust that all impartial men will understand that there is no sinister motive, no ulterior motive, behind it. As will be seen later on, we stick to the same principle with regard to another item. There also we are going to propose an amount higher than that proposed by State Congress as salary to the Deputy President though he does not belong to our party. It is not a question of personality or to which party he belongs. I hope and trust that a further elucidation of this point is not necessary. I have explained in detail all the relevant facts that induced us to come to a decision on this point. It is my earnest desire that in

matters of this kind, if possible, all of us must find a via media and record a unanimous vote.

Mr. V. K. Krishnankutty: May I know the attitude of the Government with regard to the proposed amendments. It is a Government Bill.

Mr. President: It is a Government Bill simply for formalities' sake.

Mr. K. R. Viswambharan:—മിസ്റ്റർ പ്രസിഡണ്ട്, സർ, കോച്ചിൻ സാലറിസ് ആൻഡ് അലോൻസസ് ബില്ലിന് ബഹുമാനപ്പെട്ട ചീഫ് ക്ലർക്ക് (ക്ലർക്ക്) മെമ്പർ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന ഭേദഗതിയെ ഞാൻ അനുകൂലിക്കുന്നു. കോച്ചി രാജ്യത്തിലെ ഭരണഘടന, ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ക്രമാധികമായ ശമ്പളത്തോളംകൊണ്ട്, നികുതിദായകന്മാർക്ക് ഭർത്താവിൽനിന്നും എന്നുള്ള ഒരാക്ഷേപം ഇതിന്നുമുമ്പുതന്നെ ഈ സഭയിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. പ്രതിവർഷം ഒരു കോടിയിലധികം ഉറപ്പിക നമ്മുടെ ഗവണ്മെന്റ് വ്യയം ചെയ്യുന്നതിൽ ഒരു ലക്ഷം, ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളത്തിന്നു വിനിയോഗിക്കപ്പെടുകയാണ്. രാജ്യത്തിലെ പൊതുജനാവശ്യങ്ങളെ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിന്നും നിർമ്മാണപരമായ മറ്റു കാര്യപരിപാടികളിൽ എടുക്കുന്നതിന്നും ഇതുമൂലം നമുക്കു പ്രയാസങ്ങൾ നേരിടുന്നു. ഉത്തരവാദിഭരണത്തിന്റെ പ്രഥമപരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തുവാൻ ആരംഭിക്കുന്ന നാം ഈ ശമ്പളനിഷ്ഠയകാര്യത്തിന് അതർഹിക്കുന്ന പ്രാധാന്യം നൽകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഭരണച്ചിലവ് അധികരിച്ച ഒരു സമ്പ്രദായമാണ് ഉത്തരവാദിഭരണമെന്ന ഒരാക്ഷേപം അതിന്റെ നേക്കു കൊണ്ടുവരാറുണ്ട്; സോഷ്യലിസ്റ്റ് കാരുടെ പ്രധാനമായൊരാക്ഷേപം ഇതാണ്. കോച്ചിയിൽ ഒരു 'ഡെമോക്രസി'യല്ലാതെ—ഒരു കോൺസ്റ്റിറ്റ്യൂഷണൽ ഡെമോക്രസിയല്ലാതെ—നമുക്കു തികയാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതിരിക്കെ, നമ്മുടെ ഭരണപരിഷ്കാരവും മറ്റും നികുതിദായകന്മാർ ഏറ്റവും സഹ്യവും കാമ്യവുമായ തരത്തിലായിട്ട് നാം കൊണ്ടുപോകണം. അല്ലാത്തപക്ഷം നമ്മുടെ പരിഷ്കാരം ബഹുജനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു പരിഷ്കാരമായിത്തീരുകയില്ല. മദ്രാസിലെ മന്ത്രിമാരുടെ ശമ്പളത്തെക്കുറിച്ച് ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ച കേട്ടു. ബ്രിട്ടീഷ് ഇന്ത്യയിലെ മറ്റു പ്രവിശ്യകളിലെ മന്ത്രിമാരുടെ ശമ്പളത്തോളം താരതമ്യവിവേചനാർത്ഥം ഇവിടെ ചിലർ കൊണ്ടുവന്നു. അവയൊന്നും നമുക്കു ചിന്താവിഷയങ്ങളേ അല്ല. മദ്രാസിലെ പ്രതിവർഷമുള്ള മുതലെടുപ്പ് കോച്ചിയുടേതിനോട് താരതമ്യം ചെയ്യാവുന്നതാണ്?

“നാം ഒരു വലിയ ഉദ്യോഗസ്ഥമണ്ഡലത്തെ സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ട് അവർക്കു പലം വലിയ ശമ്പളം കൊടുത്ത്, ഈ രാജ്യത്തിലെ മുതലെടുപ്പിൽ ഒരു വലിയ ഭാഗം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കായിട്ട് വിതിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിന് ഇനി ഒരിക്കലും സാധിക്കയില്ല. പൊതുജനങ്ങൾ ഈവിധകാര്യങ്ങളിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധാലുക്കളായിത്തീരുകയും അവരുടെ ദൈനവികകാര്യങ്ങൾക്കായി ഗവണ്മെന്റ് എന്താണ് ചെയ്യുവാൻ പോകുന്നതെന്ന് ഉറപ്പുനോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഹൂം ഒരു മിനിസ്റ്റർ മാത്രമേ നമുക്കുള്ളൂ. എങ്കിലും ഭരണം മുഴുവൻ മിനിസ്റ്റർമാരെക്കൊണ്ടു നിർവ്വഹിപ്പിക്കുന്ന ഒരു കാലവും ആസന്നമായ ഭാവിയായി ഉണ്ടാകുമെന്നാണ് ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്. ഇന്നത്തെ മിനിസ്റ്റർക്ക് ഒരു ശമ്പളം നിശ്ചയിച്ചാൽ ഇനി വരുന്ന മിനിസ്റ്റർമാർക്കും അതേപോലുള്ള ശമ്പളം കൊടുക്കേണ്ടിവരും. അങ്ങിനെ വരുന്നപക്ഷം ഈ 'ഡെമോക്രസി'യും ഉത്തരവാദിഭരണവുമെല്ലാം ജനങ്ങളെ വഞ്ചിക്കുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായമാ

ണെന്ന് നമ്മെ പഴിക്കുന്നതിന്ന് ഇടവരും. നമ്മൾ ദീർഘദൃഷ്ടിയോടുകൂടി ഈ കാര്യങ്ങളെ വീക്ഷിക്കണമെന്നാണ് ഞാൻ നിങ്ങളോടു ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. ഈ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് റിട്രബ്യൂട്ട്മെന്റ് കമ്മിറ്റിയുടെ റിപ്പോർട്ടിൽ ഇന്നത്തെ സഭയിലെ ഭൂരിപക്ഷക്കക്ഷിയുടെ നേതാവായ ഡാക്ടർ എ. ആർ. മേനോൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യത്യസ്ത നോട്ടിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്ന സംഗതിയിലേക്ക് ഈ സഭയുടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു. അതിന്റെ ചുരുക്കം എതാണ്ട് ഇങ്ങിനെയാണ്. "അനുഭ്യാഗസ്ഥന്റെ ബഹുമാന്യതയും പദവിയും അദ്ദേഹം വാങ്ങുന്ന ശമ്പളത്തോതിനെ ആശ്രയിച്ചും നിശ്ചയിക്കുന്നതെന്ന ധാരണ ക്രമേണ അസ്തമിച്ചുവരികയാണ്. ഇൻഡ്യൻ ജനതയിൽ നവീനമായ ഒരു രാഷ്ട്രീയബോധം അങ്കുരിച്ചുകഴിഞ്ഞു. സ്വരാജ്യസ്റ്റേജത്തിന്റെ കല്ലോലങ്ങൾ ഇവിടെ ആഞ്ഞടിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. പരിഷ്കൃതങ്ങളും സ്വതന്ത്രങ്ങളുമായ ലോകത്തിലെ ഇതര രാജ്യങ്ങളിൽ—അവ എത്രതന്നെ ധനസമൃദ്ധങ്ങളായിരുന്നിട്ടും—ഇൻഡ്യയിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു ലഭിക്കുന്നതിൽ എത്രയോ കുറഞ്ഞ ശമ്പളമാണ് കിട്ടിവരുന്നതെന്ന് ഇൻഡ്യാക്കാർക്കറിയാം. ഭരണകാര്യങ്ങളിൽ ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യയെ നോക്കിക്കൊണ്ടു അനുകരിക്കാറുണ്ടല്ലോ. അവിടെ ശമ്പളങ്ങൾ കുറയ്ക്കുന്ന ഒരു പ്രസ്ഥാനത്തിന്നു പ്രതിഷ്ഠ ലഭിച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണാം. ശമ്പളം പ്രതിലോഭനീയമായിരുന്നാൽ മാത്രമേ സ്വഭാവഗുണവും ബുദ്ധിശക്തിയും ചരിയയമുള്ള ആളുകളെ ഭരണനിർവ്വഹണത്തിന് ആകർഷിക്കുകയുള്ളൂ എന്ന വാദവും അതർത്ഥസ്തമാണ്. അങ്ങനെയുള്ള ആളുകൾ ഉദ്യോഗങ്ങളുടെ ആത്മീയമായ വശത്തെ ആലോചിക്കുന്നവരല്ല. ഉദ്യോഗത്തോടു അനുബദ്ധങ്ങളായ ബഹുമാനവും പദവിയും സമ്പ്രദാപരി അതുവഴി ജനസേവനം ചെയ്യുവാനുള്ള അവസരവും മാത്രമേ യഥാർത്ഥത്തിൽ നല്ല ആളുകൾക്ക് ഉദ്യോഗസ്ഥീകരണത്തിന്നു പ്രേരണ നൽകുവാൻ പാടുള്ളൂ."

Dr. A. R. Menon: Sir, I think there is some mistake in that. I never said that the pay of the Diwan should be Rs. 500. I made a certain comparison between what is taking place here and in the adjacent parts of British India and made some remarks on it. I put the Diwan's pay as Rs. 1,500 per mensem.

Mr. K. R. Viswambharan:—ഡാക്ടർ എ. ആർ. മേനോൻ അവർകളുടെ മേലുദ്ധരിച്ച അഭിപ്രായങ്ങളോടു ഞാൻ പരിപൂർണ്ണമായും യോജിക്കുന്നു. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ ധനസ്ഥിതിയേയും സാമാന്യജനങ്ങളുടെ ജീവിതരീതിയേയും പശ്ചാലോചിച്ചും ഒരു മിതമായ ശമ്പളം ജനകീയ മന്ത്രിക്ക് അനുവദിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് ഈ നിയമസഭ പരോക്ഷമായി ചെയ്യുന്നതായ പ്രഖ്യാപനത്തിന്റെ വിഭൂതവാചകങ്ങളായ ഫലത്തെ പരിമിനിച്ചും ഈ ഭേദഗതി അംഗീകരിക്കണമെന്ന് ഞാൻ ഈ സഭയോടു് സാദരം അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

Mr. Shabdai S. Koder: Mr. President, Sir, I consider the salary of the Minister fixed by the Government a very reasonable one, as, in my opinion, the Minister ought to get something more than what is paid to the Head of a Major Department. A decent salary is given to the Minister not to amass a fortune but to keep up the dignity of his office by spending a major

portion of what he gets. Our Minister has to entertain many of the distinguished visitors to our State and we also, Sir, expect from him many parties. (*Hear, hear*). Reference has been made to the salary drawn by the Ministers in some of the provinces in British India but no reference has been made to the occasional complaints made by the Ministers themselves that their salary is not sufficient. The Hon'ble Mr. Raman Menon in a recent lecture in Calicut said that his salary was not sufficient.

Mr. K. R. Viswambharan : It was not a complaint.

Mr. Shabdai S. Koder : He complained to the public.

Sir, it is rather strange that when we consider the salary of the Minister reference has been made to the poverty of our State. But when we consider the salary to be given to the members then the prosperity of our State crops up. (*Laughter*). I consider the sum of Rs. 300 as totally inadequate. I, therefore, oppose this amendment.

Mr. M. K. Devassy : Sir, I rise to oppose the amendment. I am certainly one of those who believe that the Minister's salary should be reduced but only not to the extent proposed by the amendment. The object in effecting this cut, Sir is not to effect any economy in our State for I am sure that our State is not going to be any the better by effecting a cut in the salary of one solitary officer while any number of officers are feeding fat on our public money and are drawing salaries which are almost undue in proportion to the work they turn out, to the extent of our State, and to the capacity of our State to pay. While the poor tax payers are fretting and fuming at the stupendously large sum which some of our Government Officers are drawing and which amounts to about 1.94 lakhs divided between 28 Government officers, it is the purpose of this House in cutting the salary of the Minister not with a view to effect economy but with a view to teach them a lesson that our representative can govern the subjects with as much efficiency but with a less salary and at the same time can lead a life which is as much decent and as much respectable as any of them. (*Hear, hear*). I wish to point out to the hon'ble members that in doing it we should not overdo it. Overdoing is always a dangerous thing. Of course the matter of the salary of the Minister and the expenses required for leading a life of his status is certainly a question of opinion. But opinions differ. On that point, I for one think that Rs. 500 is the necessary sum for the Minister to lead a respectable life. I am supported in this opinion by the convention followed by the Madras Ministry.

I have heard certain objections, if not here elsewhere, and I anticipate them here also, that in Madras the Ministers have to look over a larger area than Cochin State and, therefore, we will not be justified in translating the same ideal to Cochin State. I would in this connection point out that a Minister in Madras has to look over certain portfolios and on instituting a comparison between these portfolios and those which our Minister has to look after you will certainly understand that three portfolios which form the main portfolios of three Ministers and two subsidiary portfolios given to two Ministers are given to our Minister. I would illustrate my point. You get in Madras a Minister for Public Health. You get a Rural Development Minister and a Minister for Local Government who has got under him the Panchayat Department and the Minister for Revenue who looks after Co-operation Departments. So that you find that among these three main divisions; viz., Agriculture and Industries, Public Health and Municipalities are governed by three separate Ministers while two additional portfolios go as subsidiary portfolios to the remaining Ministers. So that when 5 Ministers in Madras look after the portfolios now assigned to our Minister I think I will be justified in saying that our Minister is equal to $3\frac{1}{2}$ times the Madras Ministers.

Mr. A. V. Moothedan: Is there not a great difference in area between the Madras Presidency and the Cochin State?

Mr. M. K. Devassy: I was anticipating that question and answering that question. I say that this difference in area will be adequately compensated by the magnitude and intensity of the work that our Minister has to do. That is exactly the reason why I pointed out that while these subjects are under the control of five Ministers in Madras all these subjects have to be gone through by our Minister.

I think hon'ble members will agree with me that our Minister, as I pointed out earlier, will be equal to at least $3\frac{1}{2}$ Ministers of the Madras Government and if $3\frac{1}{2}$ Ministers get Rs 500 each I think there will be absolutely nothing unjustifiable in giving our Minister Rs. 500.

I could have shown greater respect if this amendment had come from that party before the question of Ministry was settled. I could have taken it up as the policy of that party if the amendment was before the question of Ministry was settled and if they had shown their open-mindedness. I may point out that this is the first opportunity for this House which sits for the first time after the grant of partial responsible Government

to convince the Government that the Government ought not to be so very nervous about leaving the salaries of Government officers to this House because this House knows to settle these things reasonably. I hope this House will prove it by throwing out the amendment.

Mr. President: As I explained the procedure, we will have a comprehensive discussion on all the amendments and in the end we will put each amendment to the vote. I may say for the information of the hon'ble members that the exact clause in the Madras Act dealing with this subject is as follows:

"2. There shall be paid to the Prime Minister and to each of the other Ministers who are members of the Governor's Council of Ministers a salary of Rs. 500 per mensem, a house rent allowance of Rs. 100 per mensem and a conveyance allowance of Rs. 150 per mensem."

Mr. V. J. Mathai: Mr. President, Sir, as a maiden newly come into this House it is very unfortunate that I should be involved in a family quarrel as regards the salary that we should pay to the Minister who is a sort of karanavan and it is very unfortunate that we, the new-comers into this House who expected guidance from the matrons of this House who have real knowledge of the possible expenses of the Minister both as regards his person and as regards his maintenance charges in a town like Ernakulam, are not given any lead or light in the matter at all.

I expected the hon'ble member from Chittur Rural to give us more guidance than what he has given us and I expected more guidance from him because I find later in this agenda paper an amendment which stands in his name, viz., that the pay of the Minister shall not be attachable by an order of a court in satisfaction of a liability incurred before this Act came into force. I read this, Sir, at this stage because I am feeling that the member for Chittur Rural had an idea in his mind that if the Minister is not given a proper salary his salary might be attached in execution of a decree. If that idea were not in his mind I fail to see why that amendment should stand in his name.

Mr. A. V. Moothedan: We are not going to move it.

Mr. V. J. Mathai: I am very glad that my friend, the hon'ble member for Chalakkudi, has given me additional strength for the argument which I wanted to make out. If that amendment is to be put by the party to which the hon'ble member for Chittur Rural belongs, then I could very well understand the hon'ble member for Chittur Rural suggesting that the salary may be cut down. If the Minister is not to be given that protection

also then I will say that point adds more strength to my argument that a Minister should be given just sufficient salary that his salary may not be attached in execution of any decree. I looked for more guidance, Sir, to the party in power and I regret very much to say that no facts and figures have yet been brought before the House and I am only fortified in my bewilderment. I looked for guidance to the Leader of the Cochin State Congress Party and I am confronted with a bewildering state of affairs when he through the hon'ble member for Chalakkudi said that he is not going to move the amendment which gives the Minister some sufficient protection. I looked for guidance to the hon'ble the Floor Leader of the Cochin Congress Party from whom also I expected more guidance. He too had greater knowledge of what exactly the Minister would require to maintain his status and dignity.

Dr. A. R. Menon: I know as much as you do. I never was a Minister.

Mr. V. J. Mathai: I repeat what I said in the beginning. As a maiden of this House (*Laughter*) I expected more guidance from the matrons who have more knowledge of the internal affairs of the family and of the payment to the karanavan.

Now leaving the lighter aspect of the question I will now proceed more seriously into the real question which ought to be considered now. As a member representing no party, as a member representing my own conscience, and as one who had been living in the town of Ernakulam for the last 14 years, I should say, considering the enhanced rate of rent, considering the rise in the cost of living, and considering all the other needs which have now grown up, that in my humble opinion, the salary now proposed under the amendment which stands in the name of the hon'ble member for Nellayi is a very reasonable figure. I should think that if a sum of Rs. 500 is not given and unless the hon'ble member for Chittur Rural presses the amendment which he has already submitted, I fear that the Minister may not be available for public work which we expect from him. And if the second amendment submitted by the hon'ble member for Chittur Rural as put before the House will be moved and if I get a sufficient guarantee that, that amendment will be carried, then I may even consent to a lower salary. I submit that all these ideologies about lower pay and greater protection to the starving millions submitted before the House in tremulous tones, trembling with excitement are all no good. Here we find two daughters of the Indian National Congress fighting each other.

Mr. T. K. Nayar: We are not.

Mr. V. J. Mathai: Then the step daughter.

Mr. T. K. Nayar: That also we deny.

Mr. V. J. Mathai: Then the forsaken daughter (*Laughter*).

Mr. T. K. Nayar: We have nothing to do with the Indian National Congress.

Mr. V. J. Mathai: Then a motherless orphan (*Laughter*).

Anyhow I am left only to my independent judgment in the matter. This is only a domestic question as regards the salary given to the karanavan who has been fortunately or unfortunately elected to be the Manager of this family of transferred subjects. I would submit that if you want a karanavan to be in management of the family, you must give him something for his proper maintenance. He wants a house to live in, he wants a car to move about. Without laying down principles and without laying down figures and accounts as regards his culinary and other expenses, I would like to draw a line, a wide line, and I submit on behalf of the independents, if I may be only one (*Laughter*)—and I am very glad that there is at least one independent member in this House because here are two parties quarrelling with each other—and I say that he must be given something to live on and I would appeal to the House now to forget parties and party prejudices, if there are any, and listen to an independent who tells you that unless you give Rs. 500, a car and a house, he will not be in this Council but might be in a debtors' prison.

Mr. K. Ayyappan: സർ, ഗവണ്മെണ്ടുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ വലിയ തെൻ പറയുന്ന ശമ്പളംതന്നെ കുറയ്ക്കുന്നതിന്നു് എതിരുകാരനായിരുന്ന കോളാണു് ഞാൻ. ഈ രാജ്യത്തെ രാഷ്ട്രീയവാദികളുമായിട്ടുള്ള പരിമയംകൊണ്ടു് അവരുടെ വാദത്തോടു് ഞാനും പിൻകാലങ്ങളിൽ യോജിക്കേണ്ടിവന്നു പോയിട്ടുള്ളതാണു്. അവർ ഇതേവരെ നിയമസഭയിൽ വാദിച്ചിട്ടുള്ളതു് നേരായിട്ടാണെങ്കിൽ മിസ്റ്റർ ഇച്ചുരമേനോന്റെ ഭേദഗതിയെ ഈ സഭ സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണു്. ഒരു ന്യായവും ഇതിന്നു് എതിരായി പറയുവാനില്ല. അങ്ങനെയൊരു രൂപം മതിയോ മറ്റൊരു രൂപം മതിയോ എന്നുള്ളതല്ല ഇവിടത്തെ വാദം. ചിലർക്കു് എണ്ണയുടെ രൂപായായാലും മതിയാകയില്ല. ഇപ്പോഴത്തെ രീതി അനുസരിച്ചു് ജീവിക്കുന്നതിന്നു് പോരാതെ വരുമായിരിക്കാം. അർഹമായ രൂപം ശമ്പളം വാങ്ങിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഒരു സമ്പാദ്യവും ഉണ്ടാക്കുവാൻ സാധിക്കാതെ ചുരുങ്ങിയ ഒരു പെൻഷൻകൊണ്ടു മാത്രം കഴിയുന്നതായി എന്നിരിക്കുയാം. അതുകൊണ്ടു് ഒരു മിനിസ്റ്റർക്കു ൩൦൦ രൂപ ശമ്പളവും ഫ്രീക്വാർട്ടേഴ്സും ഒരു കാറും പോരെ എന്ന് ആലോചിച്ചാൽ മതി.

Mr. C. R. Iyyunni: അതുതന്നെ മതിയോ? അതല്ല അത്യാവശ്യമായ ഒരു കാര്യം.

Mr. K. Ayyappan: മിസ്റ്റർ വിതപ്തദാർ പറഞ്ഞ ഒരു സംഗതികൂടി ആലോചിക്കണം. ഇനിമേൽ എല്ലാ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകളിലേക്കും മിനിസ്റ്റർമാരെ തിരിഞ്ഞെടുക്കുന്ന കാലം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നവരാണ് നമ്മൾ. ഈ വർഷം വാ വിതപ്തം എല്ലാ മിനിസ്റ്റർമാർക്കും കൊടുക്കുവാൻ പോയാൽ ഗവണ്മെന്റുടേതായിത്തീർന്നു മിനിസ്റ്റർമാരുടെ എണ്ണം കൂട്ടുന്നതിന് ഒരു വലിയ പ്രതിബന്ധം ഉണ്ടാകുന്നതായിരിക്കും. പണമില്ലെന്ന ഒരു വാദമാണല്ലോ ഇപ്പോഴുള്ളത്. ഇപ്പോഴത്തെ മിനിസ്റ്റർമാർക്കു കൊടുത്തിട്ടുള്ള വിഷയങ്ങൾ തന്നെ വളരെ കൂടിപ്പോയി എന്ന അഭിപ്രായക്കാരനാണ് ഞാൻ. വാസ്തവത്തിൽ എത്ര സമർത്ഥനാണെങ്കിൽതന്നെയും പതിയായായി ചെയ്യുന്ന മന്ത്രിക്ക് ഇത്രയധികം വിഷയങ്ങൾ കാര്യക്ഷമമായവിധത്തിൽ ഭരിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾതന്നെ രണ്ടോ മൂന്നോ മന്ത്രിമാരെ വെക്കേണ്ടതായിരുന്നു. ഒരു മുൻസിഫിനു വളരെ ജോലിയുണ്ട്. ഒരു മുൻസിഫിനു ൩൦൦ രൂപയായാണുള്ളത്. ആ ശമ്പളംകൊണ്ട് മുൻസിഫിന് സ്റ്റാറ്റസ് മെൻ്റെയിൽ ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. മിനിസ്റ്റർമാർക്കു ഒരു കാരം ൩൦൦ രൂപയുമാണ്. എത്രകക്ഷിയിൽനിന്ന് മിനിസ്റ്റർ വന്നിരിക്കുന്നതിനാൽ വന്നിട്ടുള്ളതാണ് ഈ ഭേദഗതി എന്ന് നിങ്ങൾ വിചാരിക്കരുത്. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു മനസ്സിൽ ഞങ്ങൾക്കില്ല. ഞങ്ങൾ ഭാവിയിലേപ്പറ്റിയാണ് വളരെ ശാധ്യമായി ആലോചിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഈ ഉപക്ഷേപത്തിൽ യാതൊരു ഭൂതഭാവം ഇല്ല. അന്യകക്ഷിയിൽ പെട്ട ഒരാൾക്ക് മന്ത്രിസ്ഥാനം കിട്ടിയതുകൊണ്ടാണ് ഈ ഭേദഗതി കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളത് എന്ന് എത്രകക്ഷിയിലെ ചില പ്രാസംഗികർ തെറ്റിദ്ധരിക്കുകയുള്ളതായി തോന്നുന്നു. ഉത്തരവാദിത്വഭാരം പരിപൂർണ്ണമായി അനുഭവിക്കുന്ന കാലത്ത് വരാവുന്ന സർവ്വ വരുമാനങ്ങളും വെച്ചു കൊണ്ടു ഞങ്ങൾ ആലോചിച്ചതിൽ ൩൦൦ രൂപ ഈ രാജ്യത്തിന്റെ സ്ഥിതിക്ക് മതിയാകുമെന്നാണ് ഞങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നത്. ഡാക്ടർ എ. ആർ. മേനോൻ പറയുന്ന വളരെ കേന്ദ്രമാർ കൂടിയാണ് ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യയിലെ മിനിസ്റ്റർമാർ ൩൦൦ രൂപ തീർച്ചയാക്കിയത് എന്ന്. അതുകൊണ്ടു അതുതന്നെ ഇവിടെയും അനുകരിക്കണമെന്നില്ല.

ഒരു മെമ്പർ പറയുന്ന ഗവണ്മെന്റുടേ ഗവണ്മെന്റാർ എത്ര വലിയ ശമ്പളം വാങ്ങിക്കുന്നു എന്ന്. മദ്രാസിലും മറ്റും പ്രോവിൻസുകളിലുമെല്ലാം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അറായിരവും അയ്യായിരവും രൂപാ ശമ്പളം വാങ്ങിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് അവിടത്തെ മിനിസ്റ്റർ ൩൦൦ രൂപയാണ് വാങ്ങിക്കുന്നത്. സിവിൽ സർവ്വീസിലുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ എല്ലാത്തന്നെ വലിയ ശമ്പളമാണ് വാങ്ങിക്കുന്നത്. അതു മാറ്റുവാൻ അവർക്കു നിയുക്തിയില്ല. അറായിരം രൂപാ അവിടത്തെ സിവിൽ സർവ്വീസിൽ ഉള്ളവർ വാങ്ങിക്കുമ്പോൾ ൩൦൦ രൂപയാണ് അവിടത്തെ മിനിസ്റ്റർ വാങ്ങിക്കുന്നത്. ഇവിടത്തെ സിവിൽ സർവ്വീസിലുള്ളവർ ൮൦൦ രൂപ വാങ്ങിക്കുമ്പോൾ ഇവിടത്തെ മിനിസ്റ്റർ ൩൦൦ രൂപ വേണമെന്നു പറയുന്നതിൽ വല്ല ന്യായവുമുണ്ടോ? ഒന്നുകിൽ ഞങ്ങൾ ഭയപ്പെടുന്നത് നിങ്ങളുടെ ഈ പ്രസംഗം നിറുത്തണം. ശമ്പളം കുറയ്ക്കണമെന്ന പ്രസംഗം നിറുത്തണം.

Mr. P. Govinda Menon: ആരു നിറുത്തണം?

Mr. K. Ayyappan: നമ്മൾ നിറുത്തണം. ൩൦൦ രൂപയും ബ്രിട്ടീഷ് പാർലമെന്റും കാരം കൈക്കൊള്ളുകയില്ലാത്ത ഒരു മിനിസ്റ്റർക്കു ധാരാളം മതിയെന്ന അഭിപ്രായക്കാരനാണ് ഞാൻ. അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ ഭൂതഭാവത്തോടു കൂടി ഈ ഭേദഗതി കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു എന്നൊ മറ്റൊരു ഉള്ള തെറ്റിദ്ധാരണ വെച്ചു ഈ കാര്യത്തിൽ ഒരു തീരുമാനം വരുത്തരുത്.

THE COCHIN PAYMENT OF SALARIES AND ALLOWANCES BILL

97

പിന്നെ, ഗവണ്മെണ്ടു വളരെ ആലോചിച്ചതിന്റെ ശേഷമാണ് ഇത് കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളത്; അതുകൊണ്ട് നാം ഗവണ്മെണ്ടിന്റെ ആലോചനയെ ഒരു തോതാക്കിയെടുത്ത് അതിനെ അനുകൂലിക്കാമെന്നുള്ള ഒരു ധാരണ ചില മെമ്പർമാർക്കുള്ളതായി കാണുന്നുണ്ട്. ഗവണ്മെണ്ടു ഈ കാര്യത്തിൽ നിങ്ങൾ എന്തെങ്കിലും കാണിച്ചുകൊള്ള എന്ന് പറഞ്ഞ് തന്നിരിക്കുകയാണ്. ഒരു വേള അവിടെ ഉദ്ദേശം നമ്മുടെ വാക്കുതരമൊന്നു കാണണമെന്നുള്ളതായിരിക്കും. ഗവണ്മെണ്ടിന്റെ അഭിപ്രായമെന്തായിരിക്കുമെന്നു നോട്ടമൊന്നും ഈ കാര്യത്തിൽ നമുക്ക് നോക്കിട്ടു കാര്യമില്ല. നമ്മൾ ൩൦൦ രൂപാ മതിയെന്നു തീർച്ചയാക്കിയാൽ ഗവണ്മെണ്ടിന്നു അത് സമ്മതിക്കാതെ നിവൃത്തിയെന്തു? മിനിസ്റ്റർക്കു ഭരിക്കാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയെന്തു?

ബഹുമാനപ്പെട്ട അഡ്വർ മെമ്പർ പറയുന്നു മിനിസ്റ്റർക്കു വളരെ പോട്ട്ഫോളിയെ അണ് ഉള്ളതെന്ന്. ആ വിഷയംതന്നെ ഇവിടെ കൊണ്ടുവരേണ്ട ആവശ്യമില്ല. മിനിസ്റ്റർക്കു എത്ര വേല ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുമോ അത്രയും വേല ചെയ്യുവാൻ അദ്ദേഹം ബാധ്യസ്ഥനാണ്. അദ്ദേഹം ശക്തിക്കനുസരിച്ചു വേല ചെയ്യണം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വേലക്കനുസരിച്ചുള്ള കൂലിയല്ല കൊടുക്കുന്നതു്. അദ്ദേഹത്തിനു ജീവിക്കാൻ ഒരു അലവൻസു കൊടുക്കുന്നതുപോലെ മാത്രമേയുള്ളൂ. മിനിസ്റ്റർക്കു മാനുഷമായി ജീവിക്കുവാൻ ഇതു ധാരാളം മതിയാകും. ഇതേവരെ ഒരു ന്യായമെങ്കിലും ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ എതിർത്ത് ഭാഗത്തുനിന്നും പറഞ്ഞുകേട്ടില്ല. ഡാക്ടർ എ. ആർ. മേനോൻ അവർകൾ അദ്ദേഹത്തെ മിസ്റ്റോട്ടു ചെയ്യുന്നു എന്നു പറയുന്നു. ആ പ്രസംഗധോരണിയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ആശയം അദ്ദേഹത്തിന്നു നിഷേധിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

Dr. A. R. Menon: For deliberately misquoting and misdirecting the House and even after interruption, not withdrawing. That is the point.

Mr. K. Ayyappan: ഭിവാന്റെ ശമ്പളം ൫൦൦ രൂപയാക്കണമെന്നു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിട്ടില്ലായിരിക്കാം. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗം കേട്ടപ്പോൾ ഈ ഫെഴസിസ് എന്താണ് തോന്നിയതു്. (ചിരി). അതിൽ വേറെ അഭിപ്രായത്തിന്നു മാർഗ്ഗമില്ല. ഒരിക്കൽകൂടി എനിക്കു ഈ സഭയോടു പറയാനുള്ളതു് ഞങ്ങൾ യാതൊരു ഭൂതഭേദവുമില്ലാത്ത ഈ ഭേദഗതി കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നതു എന്നാണ്. ഭാവിയിൽ ഇങ്ങിനെ ഒരു തോതു വെക്കുന്നതായിരിക്കും ഈ രാജ്യത്തു് ഉത്തരവാദിത്വഭരണം വേണ്ടിത്തോളം വിപുലപ്പെടുത്താനും മറ്റു പരിഷ്കാരങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുവാനും ഉപകരിക്കുന്നതു്. അതല്ല സഭഭേദത്തോടുകൂടി ഞങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള ഈ നിശ്ചയത്തെ നിങ്ങൾ എതിർക്കുകയാണെങ്കിൽ അതു ഞങ്ങളുടെ പ്രചരണവേലക്കു നല്ലപേരലെ ഉപയോഗപ്പെടും. യാതൊരു ഭൂതഭേദവുമില്ലാതെ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള ഈ ഭേദഗതിയെ, ഉത്തരവാദിത്വഭരണത്തിന്റെ ഗുണത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ, നിങ്ങൾ കൂടി പിന്താങ്ങി അതു സ്വീകരിക്കുകയാണെന്നുണ്ടെങ്കിൽ വളരെ നല്ലതു്; എതിർക്കുകയാണെന്നുണ്ടെങ്കിൽ പ്രചരണ കാര്യത്തിൽ ഞങ്ങൾക്കു വളരെ പ്രയോജനപ്പെടുമെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നതു്. ഇതുകൊണ്ടു് ഉത്തരവാദിഭരണത്തിന്നു വളരെ ഭോഷവും വരും. അതിനാൽ ഇതിന്റെ സർവ്വവശത്തുനിന്നും വരാവുന്ന ഭവിഷ്യത്തുകളെ ആലോചിച്ചു് ഈ ഭേദഗതിക്കു നിങ്ങൾ വോട്ടു ചെയ്യണമെന്നുപേക്ഷിക്കുന്നു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. C. V. Iyyu: ഈ ഭേദഗതി.....

Mr. V. J. Mathai: On a point of order. He should first address the President.

Mr. President: He seems to be a very experienced maiden (*Laughter*).

Mr. C. V. Iyyu: സർ, എന്റെ ഭേദഗതി ആലോചനക്കെടുക്കുന്നതിനുമുമ്പ് രണ്ടു കക്ഷികളുടേയും അഭിപ്രായങ്ങൾ കേട്ടതിൽ നിന്ന് എന്റെ ഭേദഗതിയെ ആലോചനക്കെടുക്കുന്നതിനുപോലും നിവൃത്തിയില്ലാതെ വന്നിരിക്കുന്നു. മിനിസ്റ്ററുടെ ശമ്പളക്കാരും എന്തെങ്കിലും ഒരു തീരുമാനത്തിൽ വന്നെത്താതെ നിവൃത്തിയില്ല. എന്നാൽ എന്റെ ഭേദഗതിയെ അവതരിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്നു എനിക്കറിയാം. അവതരിപ്പിക്കുന്നപക്ഷം തന്നെ, പിന്താങ്ങുന്നതിനോ, അനുകൂലിക്കുന്നതിനോ ഇരുക്ഷികയിൽ നിന്നും ഒരഭേകിപ്പും ഉണ്ടാകുകയില്ലെന്നു എനിക്കറിയാം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഞാൻ രണ്ടു കക്ഷിയിലും പെടാത്ത ഒരാളാണ്. ഞാൻ മഹാത്മാഗാന്ധിയുടേയോ, നെഹ്റുവിന്റേയോ മകനല്ല. താൻ മനസ്സാക്ഷിയെ മാത്രം പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഒരാളാണെന്ന് തോട്ടക്കാരുടെ മുമ്പർ പറഞ്ഞു നിങ്ങൾ കേട്ടുവല്ലോ. എന്നാൽ ഞാൻ ഉദ്ദേശം ൩൫൦൦ വോട്ടർമാരുള്ള ഒരു നിയോജകമണ്ഡലത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഒരാളാണ്.

Mr V. J. Mathai: Again on a point of order, Sir, I claim protection.

Mr. C. V. Iyyu: കൊച്ചിൻ കോൺഗ്രസ്സുകാരുടെ നേതാവു അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഭേദഗതിയും, കൊച്ചിൻ സ്റ്റേറ്റ് കോൺഗ്രസ്സുകാർ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഭേദഗതിയും, രണ്ടിനും ഓരോ വിധത്തിൽ ന്യായം പറയാമെന്നുള്ളതാണ്. കൊച്ചിൻ കോൺഗ്രസ്സുകാരുടെ നില പൊതുവെ പറഞ്ഞാൽ അഞ്ഞൂറു രൂപയുടെ ഒഴുക്കിൽ ഒഴുകുക എന്നുള്ളതാണ്. മദ്രാസ്സിലെ പ്രധാന മന്ത്രി ബഹുമാനപ്പെട്ട സി. രാജഗോപാലാചാരിയുടേയും സി. എസ്. എസ്. രാജനോ ആരാണെന്നറിഞ്ഞുകൂടാ ൫൦൦ രൂപാ കൊണ്ടുതന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ വിഷമമായിരിക്കെ ൨൫൦ ക. യിൽ കൂടുതൽ ശമ്പളം നിശ്ചയിച്ചതിനെത്തന്നെ മഹാത്മാഗാന്ധി കോൺഗ്രസ്സ് മന്ത്രിമാരെ ശങ്കിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതായി ഒരിക്കൽ ഞാൻ കടലാസ്സിൽ വായിക്കുകയുണ്ടായി. അവിടെ ൨൫൦ രൂപ ആക്കിയാൽ ആ ൨൫൦ രൂപ തന്നെ ഇവിടെയും മതിയെന്നു കൊച്ചിൻ കോൺഗ്രസ്സുകാർ പറയുമായിരുന്നു. ൫൦൦ ഉറപ്പിക മതിയെന്നു കൊച്ചിൻ കോൺഗ്രസ്സുകാർ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യയെ അനുകരിച്ച മാത്രമാണ്. ഞാൻ ൮൫൦ രൂപ വേണം എന്നു പറയുന്നതിന്റെ സമാധാനം ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യയിലെ തോതുപ്രകാരം ഉള്ള ഭരണം ഇവിടെ നടപ്പിൽ വന്നിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടല്ല. ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ ദിവാനു കൊടുത്തുവരുന്ന ശമ്പളം പോലെതന്നെ മിനിസ്റ്റർക്കും കൊടുക്കണമെന്ന അഭിപ്രായം എനിക്കുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞാൽ എന്നെ ഒരു മഹാഭ്രാന്തനായി കണക്കാക്കും എന്നു തോന്നിയതുകൊണ്ട് ഞാൻ ആ ഭേദഗതിയെ ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചില്ലെന്നുളളത് ഒരു മന്ത്രിയുടെ അഭേദത്തിന്റെ സ്ഥിതി പാലിക്കുന്നതിനുപുറമെ, ദിവാനുള്ളതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ ചുമതലയുണ്ട്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അദ്ദേഹം ജനങ്ങളാൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഒരാളാണ്. അദ്ദേഹം ഒരു നിയോജകമണ്ഡലത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഒരാളാണല്ലോ. ആ നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽനിന്ന് അദ്ദേഹത്തെ വോട്ടുചെയ്ത് അയച്ചിട്ടുള്ള ആളുകൾ അദ്ദേഹത്തെ കാണുവാൻ വരും.

THE COCHIN PAYMENT OF SALARIES AND ALLOWANCES BILL

99

നമ്മുടെ നാട്ടു സമ്പ്രദായമനുസരിച്ച് അവരെ സല്ലരിക്കണം. ഭൂതന്മാരുടെ മെമ്പർ പറഞ്ഞ മാതിരി, ജനങ്ങൾ കൊടുക്കുന്ന താർഡൻപാട്ടിയിൽ ഒക്കെ അദ്ദേഹത്തിന്നു പങ്കുകൊള്ളേണ്ടിവരും. പിന്നെ ചിലവിന്റെ കാര്യം പറയുകയാണെങ്കിൽ, ഒരു മയ്യാഭക്കാരനായ മന്ത്രിയാണെങ്കിൽ, ഒരു മാനുവൽവാട്ടിൽ ജനിച്ച ഒരു മെമ്പറാണെങ്കിൽ ആ നിയോജകമണ്ഡലത്തിലെ വോട്ടർമാരെ സല്ലരിക്കേണ്ട ഒരു വലിയ ചുമതലയുണ്ട്. ഇതിനെല്ലാം പാമെ മന്ത്രി ചെയ്യുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ സഹായം അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നവരുണ്ടാകാം. അതിനെല്ലാം വല്ലതും കൊടുക്കാതിരിക്കുന്നത് മന്ത്രിയുടെ അഭിമാനത്തിന്നും, നിയമസഭയുടെ അഭിമാനത്തിന്നും പോരായ്മയാണ്. ദിവാൻ അവർകൾ കൊടുത്തില്ലെങ്കിലും താക്കേടില്ല; ജനങ്ങളോടുത്തുവാദിത്വമില്ലാത്ത ഒരു ഉദ്യോഗമാണല്ലോ ദിവാൻ പദം. മന്ത്രി അങ്ങിനെയല്ല. അദ്ദേഹം ധർമ്മം ചെയ്യുന്നതിനു തയ്യാറായിരിക്കണം. അതിനുള്ള സംഖ്യയും രമ്പളത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടതായി ഈ സഭ കണക്കാക്കേണ്ടതാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് വ്യക്തം ഉറപ്പികയും ഒരു കാര്യം, ഒരു ബങ്കളാവും കൊടുക്കണമെന്ന് ഒരു ഭേദഗതി അയയ്ക്കുവാനുണ്ടായ കാരണം. എനിക്ക് സങ്കടത്തോടുകൂടി പറയാനുള്ളതു്, എന്റെ അഭിപ്രായം പിന്താങ്ങാൻ ആളില്ലെന്നുള്ളതാണ്. യാതൊരു കക്ഷിയിലും പെട്ട ഒരു സ്ത്രീയോ, പുരുഷനോ എന്റെ അഭിപ്രായത്തെ പിന്താങ്ങുവാൻ സമ്മതിച്ചില്ല. പക്ഷെ ഒരു കന്യകയുണ്ടായിരുന്നു എന്ന് എന്റെ മുമ്പുള്ള പ്രസംഗം കേട്ടപ്പോൾ ആണ് എനിക്ക് മനസ്സിലായതു്. ഭർത്താവുള്ള ഒരു സ്ത്രീ ആയിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ സംസാരിക്കുമായിരുന്നു. കന്യകയായതുകൊണ്ട് ഇതിനെ പിന്താങ്ങുമോ എന്നു ഞാൻ നന്നെ വൃദ്ധനായിട്ടില്ലായ്മയാൽ ചോദിക്കാൻ പോയില്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ സഭയിൽ കൊച്ചിൻ കോൺഗ്രസ്സ് കക്ഷിയിൽ നിന്നും കൊച്ചിൻസ്റ്റോറ കോൺഗ്രസ്സ് കക്ഷിയിൽനിന്നും കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള ഭേദഗതികളെ പിൻവലിച്ച് എന്റെ ഭേദഗതിയെ അവതരിപ്പിക്കാൻ സൗകര്യമുണ്ടാക്കിത്തരണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് എന്റെ പ്രസംഗത്തെ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

Mr. P. Govinda Menon: The hon'ble member for Chittur (Rural) would have the Minister's salary at Rs. 300 plus a house allowance and a car allowance. On behalf of my party, the hon'ble member for Nellore has tabled an amendment having it at Rs. 500 plus a house allowance and a car allowance. So the only question before the House is whether the salary should be Rs. 500 or Rs. 300. The main argument adduced by the hon'ble member for Chittur (Rural) in fixing the amount at Rs. 300 is that in the Presidency of Madras which is richer, which is more extensive and which is in every way greater than the Cochin State, the amount fixed is Rs. 500. Here I would like to submit that the area of the territory or the income or the revenues of the State will be no consideration in this matter. A Minister in Cochin and a Minister in Madras are both Ministers and the area of the territory has nothing to do with the matter. The Ministers in Orissa which is comparatively a smaller Province than Madras are drawing the same salary as the Ministers in Madras. When the salary of the Ministers in

Orissa was fixed the argument that Orissa was a smaller territory than Madras was not at all adduced or was not at all thought of. Therefore that argument is not at all a relevant argument. If my friend would stick on to that argument I would ask him to be logical and push on that argument to its logical conclusion. What is the ratio between the area of Cochin and Madras. In Madras the Ministers are drawing Rs. 500. Cochin is 1/50 times the area of the Madras Presidency. If my friend gives this out as an argument in which he believes, an argument which he thinks this House should adopt, then he must think that the Minister's salary here should be 1/50 of the salary of the Ministers in Madras, i. e., 10 rupees. I think that will lead to absurdities and therefore the area, the income and other things of the Provinces will be no relevant consideration in the matter. The question is whether in this State a Minister should get Rs. 500 or not. Because the Madras Presidency is larger in area or the income of that Presidency is greater therefore there should be a proportionate reduction is an argument which I cannot understand. If the principle underlying that argument is accepted we will be leading ourselves to absurdities. Now I would submit before this House that the amendment proposed by my party will give our Minister far less than a Minister in Madras is getting now. The Minister in Madras now gets a salary of Rs. 500 plus Rs. 250 by way of allowance and a free car and the price of the ticket of the class in which he is travelling. There is no restriction that he should travel in a particular class. I know some Ministers are travelling in the Second Class and some in the First Class. They will also get 3/5 of the First Class fare irrespective of the class in which they travelled. This is an information which I have gathered first hand. We have not made these provisions here. The only provision here is that there should be a salary of Rs. 500 plus allowances fixed in the amendment tabled by my friend, the member for Nellore. In supporting Mr. Eachara Menon's amendment my friend Mr. Viswambharan quoted Dr. A. R. Menon's dissenting minutes in the Retrenchment Committee Report and said that the stand now taken by Dr. A. R. Menon is not at all consistent with the stand which he took on that occasion. I am very sorry that Mr. Viswambharan has eloquently translated the passage of Dr. A. R. Menon but unfortunately suppressed certain sentences in that report. This is the paragraph dealing with the matter.

"Our system of Government is more or less a copy of the British system in India and there is a determined move in British India to reduce substantially the salaries of officials. When Ministers decided to receive a salary of Rs. 500 per mensem I hope I shall not be open to the charge of being unfair

THE COCHIN PAYMENT OF SALARIES
AND ALLOWANCES BILL

101

and irresponsible when I recommend the following scale of pay to the Diwan."

The next sentence was omitted by my friend.

"This is a small State with slender and limited resources and it can ill-afford to pay the head of the administration more than Rs. 1,500 per mensem with official residence free. It is said that unless the salary is a tempting one men of high character, intellectual gift and official experience will not care to come forward to shoulder the responsibilities of administration. No statement is more thoughtless than this. It is exactly men of this type who care less for the monetary side of the question and more for the honour and dignity attached to the place and the opportunities afforded to serve the people."

Now, Sir, my friend was not saying that, because the higher pay will give greater dignity to the Minister therefore Rs. 500 should be the pay. We are advocating the reduction in the salary provisionally fixed by the Government. In accepting the salary for the Minister neither my party nor Dr. A. R. Menon say that because the dignity of the Minister or an officer is consistent with the pay he is drawing, therefore the salary should be Rs. 500. We say that there should be a reduction of salary, we say that it may be reduced to Rs. 500. That is the position we take. There is no inconsistency, there is no difference in principle, between my friend for Chittur Rural and my friend for Trichur North. The only question is what should be the cut. Therefore to attack Dr. A. R. Menon, saying that he is now retracting from the principle once eloquently enunciated by him in the Retrenchment Committee's Report is an untrue statement, made, I hope, for purposes of propaganda, as referred to by Mr. Ayyappan.

Now my friend Mr. Ayyappan was assuring us that the new amendment is conceived in the best interests of the Minister, the Council, the State and the future of this country. I am glad that that assurance has been given and I accept it. But I will in this connection remind the party which is being so ably led to-day by the hon'ble member for Chittur Rural that according to the constitution of that party the maximum salary fixed for a public servant in our State is Rs. 500. Now we are going to have a convention that the Minister and the Diwan constitute a cabinet which will carry on the administration of the State so that at least in status he is the equal of the Diwan and we may even say that he is another Diwan. He is the highest officer in the State. Above him there is no other officer. If the opposite party will not concede to such an officer the maximum pay fixed by their constitution to whom are they going to give that pay?

Mr. K. M. Ibrahim: The Madras Minister is equal to the Governor.

Mr. P. Govinda Menon: What I submit is according to the constitution and according to the principles by which that party swears, Rs. 500 is the maximum salary fixed for a public servant in the State. If they are not willing to grant that salary to the Minister above whom the people of this State can have no other officer in the State—

Mr. K. Ayyappan: That is only maximum.

Mr. P. Govinda Menon: That maximum has been fixed and therefore if at all there is a person in the State, if at all there is an officer who is entitled to that maximum that will be our Minister, whatever be the party to which he belongs. Therefore while I do not cast any aspersions upon the party which brought this amendment I will at once submit to the House that if my hon'ble friend from Adoor thought that the amendment was not brought with the best of bonafides he is justified because of this inconsistency between their constitution and the present amendment. I say a maximum has been fixed and if at all there is any officer in the State who is entitled to that maximum it is the Minister. Has there been any difference in the conditions of the State between the time when that maximum has been fixed and between the time when this amendment was brought? I see nothing whatsoever except that a Minister has come into existence. I submit that this amount is not too high. It is idle to say that Rs. 500 is too fat a salary or that Rs. 300 will be a sufficient salary. These things cannot be changed arbitrarily. How are we to say that Rs. 300 is not too much? What is the standard to fix it at Rs. 300.

Mr. K. Ayyappan: How are you going to say that Rs. 500 is sufficient?

Mr. P. Govinda Menon: There are people in the State who get on with Rs. 15, people who get on with Rs. 10 and people who get on with even less. The thing has to be done arbitrarily but taking into consideration all these factors the maximum has been fixed at Rs. 500. I am constrained to oppose the amendment brought forward by the hon'ble member for Chittur Rural and support the amendment brought by my hon'ble friend from Nellore.

The House rose for lunch at 1-8 p. m. and reassembled at 2-45 p. m. with the President in the Chair.

Mr. President: The House will resume discussion.

***Mr. K. M. Ibrahim:** Mr. President, The hon'ble member for Mulakunnathukavu asks why the contrast in area should not be carried to its logical conclusions. I am afraid, Mr. President, that that argument is not in consonance with the cleverness he is famous for. If the hon'ble member has been listening to the discussion of the proposition that has been emanating from this side of the House it might have struck him, Sir, that not a single hon'ble member on this side brought out the argument that simply because Cochin is limited in area the arithmetical division of the extent of that area should be a final calculation of the pay of the Minister. We never brought out the argument that if a Minister having jurisdiction over 100 acres of land should be given Rs. 500 a similar Minister who has got the jurisdiction of 250 acres should be given 250 rupees. That was not an argument at all that came from this side of the House. Our argument was, Sir, simply that it should be one of the considerations. It is not the final consideration nor is it the only consideration, that should determine the salary of the Minister. Our argument simply was that it should be one of the important considerations for coming to the conclusion regarding the salary of the Minister. I think, Sir, the hon'ble member's plea has given us an occasion to answer the points raised by his colleague the hon'ble member for Adoor. It is not a dry calculation of area and extent of land that gives a clue to the amount of the salary of the Minister. It is the revenue, the revenue that the hon'ble the Minister for the particular portfolios has to deal with, that is the only and the main and the lowest standard to decide the bulk of his salary. The hon'ble member for Adoor was comparing and multiplying the various portfolios the hon'ble the Minister has to deal with. I ask him—has he had the patience to compare the huge amount that is being transacted, that is being looked into by the hon'ble Ministers of the Madras Government? It may be 5, 6 or 7 departments. That is not the point. What is the amount of responsibility each portfolio brings in, is the final question. The area may be different. The number of portfolios may be different. The bulk of the public revenue that the Minister has to deal with is the real issue that must determine the bulk of the salary of the Minister. When we compare Madras and Cochin, when we compare the bulk of the responsibility that the Minister has to discharge, the main consideration for making the comparison

* Speech not corrected by the hon'ble member.

or contrast should be the bulk of the revenue, the respective Minister has to deal with.

Mr. M. K. Devassy: Does the responsibility rest with the revenue?

Mr. K. M. Ibrahim: That is, I say, the most important standard—the bulk of the work turned out by the Minister. Sir, the hon'ble member of no party gave us quite an entertainment in the discussion of this proposition. I ask him even if the pay is made Rs. 500 or Rs. 5,000 is there any guarantee that it will not be attached. By making an arbitrary calculation at Rs. 500 how is he in a position to say that the Minister's salary is attachment-proof? That is really a wonderful argument. If the mere raising of Rs. 300 to Rs. 500 will give such status to the hon'ble Minister to be free from all kinds of coercive steps to realise the debts, that is a thing which we of this humble comprehension cannot understand, Sir.

Now, Sir, the only important point, which might perplex a bit impartial critics, that has been brought before this House during the discussion of the proposition is the one given towards the close of the argument by the hon'ble member for Mulakunnathukavu. He asks us why the Cochin State Congress Party having fixed the maximum of Rs. 500, now comes forward and grudges the award of that Rs. 500 now to the Minister, of this House. But to start the very regime of the Minister with the maximum that has been fixed to meet a contingency which is considered at that time by the party to be a perfect state of affairs is really a misargument. And further, Sir, there is another point. As things are if we follow the amendment that is now before the House I beg to state that it will come to this maximum of Rs. 500. It is not simply a salary of Rs. 300. We are for giving Rs. 300 as salary plus a car allowance plus free quarters—in all it may come above Rs. 500. So even taking it for granted that we must give the maximum fixed by the constitutional law, even granting that, our amendment which is now before the House, will I say, give the maximum that has been fixed by this House—Rs. 300 plus free quarters plus car allowance may come to above Rs. 500.

Mr. P. Govinda Menon: Why do you vote above your Constitution?—above Rs. 500.

Mr. K. M. Ibrahim: I do not categorically say it will come. It may come.

So, Sir, so far as the points that have been raised in this House no case has been made out by the hon'ble members on

THE COCHIN PAYMENT OF SALARIES
AND ALLOWANCES BILL

195

the other side that we should start with Rs. 500 salary for the Minister. So I support the amendment.

***Mr. Puthoor Achyuta Menon:** Mr. President, Sir, I rise up to oppose the amendment moved by the hon'ble member for Chittur Rural. My purpose in opposing it is not to show any favour to anybody or to show that it is not within the purview of this House to discuss the salaries of officers as previously put up by the hon'ble member for Cochin-Kanayannur Thiyya Constituency, it is still within the purview of this House to discuss the salary of everybody. We are not saying point blank that the salary provided by the Government must be voted to the Minister. We are saying that a proper cut must be made—that must be a proper cut. There should be no animosity. That is the purpose with which we have come forward. Sir, the Minister is considered to be the Head of the Rural Development and so many other portfolios which according to the members of the other party of this House is also very dear and very important to them. Sir, having consideration to the masses also, let us show proper respect to our Minister. Let us also show some regard for the Minister, some respect for him and show that what is hardly needed for a man to live a decent life keeping the status of a Minister—that amount at least is granted to him. It is not our purpose to vote Rs. 3,000 or 4,000 or whatever is allotted by the Government, but to keep up the status we must allot a particular amount. And only what is necessary we are voting for.

Sir, the hon'ble member for Cochin-Kanayannur Thiyya Constituency was saying that this House has discussed and criticised so many times the fat salaries of Government officers. Sir, by our amendment we can prove that we are not looking forward for favour we are not voting by animosity, but we are always guided by reason—whatever is necessary we are always prepared to give. We do not want to give what is extracted from the poor voters to the officers. We must see that their proper status also is to be kept in tact.

Sir, the member for Cranganur was remarking that it must be according to the revenues that the salaries must be fixed. It is a practice here, Sir, that has not been followed till this time. But at the same time we must see that it is not in proportion to the revenue that we have to vote for the salaries, but it is looking to the status, it is looking to the portfolios he is

*Speech not corrected by the hon'ble member.

entrusted with. Considering all these facts I request this House not to vote for the amendment moved by Mr. Menon.

Mr. L. M. Pylee: Mr. President, Sir, all that is possible has been said by both sides of this House and I have not much to add to it. The matter has been so ably, so vehemently thrashed out that very little remains to be said on the issue before this House. It seems to me that a very important question is involved in the issue before the House and sufficient emphasis has not been made upon the important aspect of the question, Sir. Where are we standing? What is the epoch in the History of the Cochin State that we have begun? The mover of the amendment alluded to it. This aspect of the question we should consider. The first step, I should think, this Council is taking now to implement the new constitution. It is this first step that is being considered by this House, and future generations must not say that we made a mistake in this matter. We are not to be led away in such a serious situation by the voice of "maidens," much less by the voice of "Independent maidens". We have to consider the question in all seriousness and earnestness because though it relates only to a detail—a comparatively small detail—we are taking the first step in an important epoch of Cochin's history. It is the beginning, the starting point of the most fundamental change that we have ever had in our constitution. That being so, Sir, shall future generation say that we have imposed upon them an undue burden? I could visualise the time—and I need not be a prophet to do this—when in that place where we see only one hon'ble Minister sitting to-day, we might see 3 or 4. The time is not far off when we might see that. The Honourable Members will consider what will be the burden imposed upon the public then? What will the tax-payers' cry be at that time? That is a serious consideration we have to make on this occasion. Sir, Madras has been dragged into this discussion. Comparisons have been made by both parties. But it is not by superficial comparisons that we must be guided. Because in Madras they give Rs. 500 we have to give Rs. 500 to our Minister. That is how it is argued. But that is only the first stage of the comparison. What I would say is that our comparison must be intelligent. It should not be blind. If that criterion is adopted we have to look more not to similarities only, but to differences as well; and differences are vital, in this matter. If this is accepted I am sure the comparison that is made with Madras from this side of the House is certainly more intelligent, because we have not taken merely similarities, but what is more important, the vital differences that exist in the conditions of this State and

the conditions prevalent in Madras. Sir, I would ask the hon'ble members if there not a better way, a more intelligent way, of comparing than the blind way of saying because Madras is giving Rs. 500 we also should give Rs. 500. Even there, Sir, the hon'ble members will take it, as the hon'ble speaker who spoke before me has said, it is not for precise mathematical calculation that we have brought in Madras. A comparison is always a comparison and there will be enormous differences. Therefore the comparison is made not for mathematical precision but just to show a general tendency, a general principle involved in it, and not similarity and exactness in every detail. I find that, Sir, that on the fundamental issue, i. e., reduction of salary, both sides have agreed. Where are we to draw the line? It is not the question of Madras, it is not the question of Orissa. It is the question of Cochin. We look to the conditions in Madras only to show some principle, some general tendency and not to throw light by mathematical precision and arithmetical exactness. What is the criterion in this matter? It must be a reasonable way. It must be a criterion as to how the status and dignity of the Minister have to be kept up. One hon'ble member seems to think that the prestige of the Minister will depend upon the bulk of his salary. What will people think if our Minister is going to draw only Rs. 300? That seems to be his argument. Sir, the connection between the prestige and the bulk of the money the Minister will carry as salary, is little. Rather to-day the bulk of the people paying taxes will admire the officer—they are sufficiently intelligent to admire such officer—who will draw a lesser salary and do a greater amount of work than the officer whose work is not commensurate with the salary he draws. Therefore it is an antiquarian idea, to think that the prestige of an officer and his salary are proportionately connected. Such an idea must be dispelled from modern minds. Let not the House be carried away by the opinion of what the masses might think if the Minister is going to get only Rs. 300 and not Rs. 500. Certainly it behoves upon the officer to show a change of idea by accepting a smaller salary, even smaller than what is proposed in the amendment, and make clear to the people that he is prepared to work irrespective of the salary, irrespective of the bulk of money that he is going to get from the State Treasury.

Mr. V. J. Mathai: That includes College Professors also!

Mr. L. M. Pylee: Therefore, what I think, Sir, is that this is a better ideal to follow. If we consider the question of how much money is required to keep up the status and dignity

of the Minister I should think, that in all reasonable circumstances the amount proposed in the amendment appears to be an adequate one. My humble submission is that in this matter it is not a question of prestige, it is a question of seeing the work done. Portfolios have been alluded to in this discussion. So far as the number of portfolios is concerned our Minister is said to have very many—6 or 7. In Madras you will find a Minister having only a few portfolios. Well that is again another blind instance of comparison. Whatever might be the number of portfolios our Minister might have, and whatever might be the number of portfolios a Madras Minister might have, I should think that the work of a Minister of all these portfolios in our State do not bear comparison with the amount of work that a Madras Minister, or for the matter of that, the Minister of any other British Indian Province has to do. There are big animals and small animals. Look at the Madras Minister, Orissa Minister and the Cochin Minister. There are great differences between all these. The mere name Minister won't do. There are big labels placed on big bottles and small labels placed on small bottles. There is no use of saying that there is the Madras Minister and there is the Orissa Minister or that the difference between Madras and Orissa is great as argued from the opposite side. Without any disrespect to the Minister and disrespect to the status of our State, I beg to mention, Sir, that our Minister is a pigmy Minister when compared to the Minister in the Provinces of British India. There is no use of merely enumerating portfolios. The work however intensive it may be that will have to be turned out by our Minister will be far less than the work turned out by the Ministers of the British Indian Provinces, although the portfolios of a Minister there are less in number than the portfolios that are given to our hon'ble Minister or the hon'ble Ministers of the future. Sir, that being the case, I should think we have to take a reasonable view on this question. My main point is that this is not a matter of the mathematical calculation, nor extent of territory nor number of portfolios. We are at the beginning of a new epoch, and this is the first step taken by this Council in the carrying on of the administration. It has been due to the great solicitude of our gracious Ruler, His Highness the Maharaja, advised by the Diwan President, that we got this constitutional change. What we are now doing is taking the first step. So far as we are concerned we are making history and shall the future generation in course of time say it was not a blessing but something else—I don't say, a curse. If they come to think that more than what is necessary is paid to the Minister they will blame us. That

THE COCHIN PAYMENT OF SALARIES AND ALLOWANCES BILL

109

being the case, Sir, the amount that is put here namely, Rs. 300,—there having no definite criterion to this matter, we cannot measure the need by a thermometer or by a barometer, we have only our common sense and sense of fairness—is reasonable. Taking all this into consideration I submit that the amount that is proposed in the amendment which includes Rs. 300 plus free quarters and car allowance comes to Rs. 500 should be quite acceptable. I do not see why the other side of the House should not accept this amendment and why the hon'ble members think that there is greater sanctity and reasonableness in the proposals put forward by the other side.

I submit, Sir, this amendment as the most reasonable one, being based upon a more intelligent comparison and upon a greater appreciation of all the circumstances in which we are, and based again upon the gravity of the issue, in as much as this is the first step that this Council takes in the new constitutional history that is begun. May I therefore commend this amendment, Sir, to the favourable consideration of the hon'ble members?

Mr. C. R. Iyyunni: സർ, ഗ്രാമോജ്ഞ മന്ത്രിയുടെ ശമ്പളത്തെ സംബന്ധിച്ച് വളരെ ശക്തിയായിട്ടുള്ള വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ ഇവിടെ നടന്നുവെന്ന് എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ ഈ വാദപ്രതിവാദത്തിൽ ഉൾക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതായ തത്വം ഇരുകക്ഷികളും സമ്മതിക്കുന്നതാണ്. അതായത് ഗവണ്മെന്റിൽനിന്ന് ഇപ്പോൾ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ബില്ലിൽ ഗ്രാമോജ്ഞ മന്ത്രിയുടെ ശമ്പളം വരും ഉൾപ്പെടെയായിട്ടാണ് നിശ്ചയിച്ചു കാണുന്നത്. ഈ ശമ്പളം കൂടുതലാണെന്ന് ഇവിടെ വാദപ്രതിവാദം നടത്തിയ എല്ലാ കക്ഷികളും സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്. ഇവരെല്ലാം സമ്മതിക്കുന്നതായ ഒരു തത്വം ഇപ്പോൾ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള ശമ്പളത്തിൽ കുറവുവരുത്തണമെന്നുള്ളതാണ്. ഈ നിലയിൽ ഇതിനെ വീക്ഷിക്കുമ്പോൾ ഈ തത്വത്തിൽ ഇരുകക്ഷികളും തമ്മിൽ പറയത്തക്ക വൈപരീത്യമില്ല. എന്നാൽ ആ സംഖ്യ എത്രത്തോളം കുറയണം എന്നുള്ള കാര്യത്തിലാണ് വാദം കിടക്കുന്നത്. ൫൦൦ ഉൾപ്പെടെ മതിയോ അതോ ൩൦൦ ഉൾപ്പെടെ മതിയോ എന്നുള്ളതാണ് വാദവിഷയം. ആ നിലയിൽ നോക്കുമ്പോൾ രണ്ടു കക്ഷികളുടേയും തത്വങ്ങൾക്കു തമ്മിൽ യാതൊരു വ്യത്യാസവും കാണുന്നില്ല. (ഹീയർ, ഹീയർ) ഗ്രാമോജ്ഞ മന്ത്രിക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്തസ്സിനെ പരിപാലിക്കുന്നതിനും, ജോലി വേണ്ടപോലെ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനും, ഭംഗിയായ നിലയിൽ ജീവിതം കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നതിനും മറ്റൊരാളുടേതിൽനിന്നും അതിഥികളായി വരുന്നവരെ സൽക്കരിക്കുന്നതിനും മറ്റൊരായി ൫൦൦ ഉൾപ്പെടെ മതിയോ അതോ ൩൦൦ ഉൾപ്പെടെ മതിയോ എന്നുള്ളതാണ് വാദത്തിലിരിക്കുന്നത്. ഇപ്പോൾ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഭേദഗതി ൩൦൦ ഉൾപ്പെടെയാക്കണമെന്നാണ്. ഒരാൾ ൧൦ ഉൾപ്പെടെ ശമ്പളം മതിയെന്നു പറയുന്നതാണെങ്കിൽ അത് ഒരുപക്ഷെ നാട്ടുവ്യാത്തപോയി പ്രസംഗിക്കുന്നവർക്ക് മറ്റും പ്രചരണവേലക്കു വളരെ അനുകൂലമായ ഒരു കാര്യമായിട്ടുതോന്നും. അതിനെയുള്ള ഒരു വാദമാണ് മിസ്റ്റർ അയ്യപ്പൻ ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നത്. വ

ഉരെ അവധാനപൂർവ്വം ചിന്തിച്ചതിനുശേഷമാണ് ൩ ൦ ൦ ഉറപ്പിക മതിയെന്ന് തീരുമാനിച്ചതെന്നു പറയുന്നതിൽ അർത്ഥമില്ല. സാധാരണ നിലയിൽ ഒരു നല്ല സ്ഥിതിയിൽ കഴിഞ്ഞുകൂട്ടുവാൻ ഒരാൾക്ക് എന്തുണ്ടായാൽ മതിയെന്ന് എന്തുള്ളതാണ് നോക്കേണ്ടത്. ഇതെല്ലാം ആർബിറ്ററിയായിട്ട് നിശ്ചയിക്കുവാനെന്തരുമുള്ളൂ. മിസ്റ്റർ കോഡർക്കാണെങ്കിൽ ൫ ൦ ൦ ഉറപ്പിക ശമ്പളമായാൽ മതിയാകയില്ലെന്നാണ് അദ്ദേഹം പറയുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതരീതി ഉയർന്നതല്ലാത്തതാണ്. ഈ നിലയിൽ കാരോരുത്തരും വിക്ഷിപ്തനാകേണ്ട അവസ്ഥയുടെ ജീവിതരീതി അനുസരിച്ചായിരിക്കും ഇതിൽ ആരേയും കുറവും പറയുവാനില്ല. ഇതെല്ലാം സാധാരണയായി കാരോരുത്തരുടെ ജീവിതരീതിയനുസരിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ അഭിപ്രായവ്യത്യാസം വരാവുന്ന സംഗതികളാണ്. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു കാര്യത്തിൽ തമ്മിൽ തമ്മിൽ കാരം പറഞ്ഞിട്ടു കാര്യമില്ല. ന്യായമായിട്ട് ഒരാൾക്ക് നല്ല സ്ഥിതിയിൽ കഴിഞ്ഞുകൂട്ടുവാൻ ൫ ൦ ൦ ഉറപ്പിക വേണ്ടതാണ്.

ഇപ്പോൾ ആദ്യമായിട്ടാണ് ഒരു മന്ത്രിയെ നിയമിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇതുപോലെ ഇനിയും പല മന്ത്രിമാരുമുണ്ടാകുമെന്ന് ഓർത്തിട്ടുണ്ട്. ഇരിക്കുന്ന ഭിവാൻജിയവർകൾതന്നെ പോകേണ്ടതായും വന്നേക്കും. ഇപ്പോൾ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് മേലധികാരികളുടെ ശമ്പളം കുറയ്ക്കുവാൻ തരമില്ലാത്ത നിലയിലാണ് വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

Mr. K. Ayyappan: അവർക്കു കാർ അലാൻസു കൊടുക്കണ്ടേ?

Mr. C. R. Iyyunni: ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് മേലധികാരികൾ മുന്പു ചെയ്തിരുന്ന ചില ജോലികളാണ് ഇപ്പോൾ മന്ത്രി ചെയ്യുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിൽ ഇപ്പോൾ നാലോ അഞ്ചോ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകൾ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ആ നിലക്കു നോക്കുമ്പോൾ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് മേലധികാരികളുടെ ശമ്പളത്തിലും റിട്ടേണുമെന്റും വരുത്തുവാൻ സാധിക്കും. തുടങ്ങിപ്പോകട്ടെ വെള്ളം കിട്ടണമെന്നു പറയുമ്പോൾ പണമില്ല എന്നാണ് പറയുന്നത്. എഴുപക്ഷത്തിൽ പകുതി മൂന്നുപക്ഷം ഉറപ്പിക തരാമെന്നു നിയമസഭ സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ ഗവണ്മെന്റ് പറയുന്ന സംഖ്യയില്ല എന്ന്. ആ കാര്യത്തെപ്പറ്റി പറയേണ്ട അവസരം ഇതല്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഇപ്പോഴൊന്നും പറയുന്നില്ല. അതിനുള്ള അവസരം വേറെ വരുന്നുണ്ട്, അപ്പോൾ പറഞ്ഞുകൊള്ളാം.

ഒരാളുടെ ജീവിതം ഒരുവിധം സുഖമായി കഴിഞ്ഞുകൂട്ടുവാൻ എന്തുവേണം എന്നുള്ളതാണ് നോക്കേണ്ടത്. മിസ്റ്റർ പൈലി ചരിത്രം രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിനെപ്പറ്റി പറയുകയുണ്ടായി. നിയമസഭ എന്നു പറയുന്നതുതന്നെ ചരിത്രം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു സ്ഥാപനമാണ്. പൊതുജനങ്ങളുടെ ഇണങ്ങിനും ഭോഷത്തിനും നിദാനമായിട്ടുള്ള സകല കാര്യങ്ങളും ഉണ്ടാക്കുന്നതും ചെയ്യുന്നതും ഇവിടെയാണ്. ഇവിടെ ഒരു മിനിസ്റ്ററുടെ ശമ്പളക്കാര്യം മാത്രമേ ഇപ്പോൾ നമുക്ക് ആലോചിക്കുവാനുള്ളൂ. അതിൽ ചരിത്രനിർമ്മാണത്തെക്കുറിച്ച് ശക്തിയായി പ്രതിവാദിച്ചതിൽ എനിക്ക് ആത്മയുമാണ് തോന്നുന്നത്. ഈ നിയമസഭയ്ക്ക് ശമ്പളം കുറയ്ക്കുകയോ കൂട്ടുകയോ എന്തുവേണമെങ്കിലും ചെയ്യുവാൻ അധികാരമുണ്ട്. സഭയിൽ ഒരിക്കൽ തീരുമാനിച്ചാൽ പിന്നെ ഇക്കാര്യം മാറ്റാനൊ പാടില്ലെങ്കിൽ മാത്രമേ പ്രയാസമുണ്ടാകുകയുള്ളൂ. അങ്ങിനെയൊന്നും ഈ കാര്യത്തിലില്ല. ഗവണ്മെന്റ് ഭൂമിശാസ്ത്രം നോക്കുന്നതായാലും മന്ത്രിയായാലും നിവൃത്തിയില്ലാത്തതോളം അവരുടെ കഡുംബജീവിതം നയിക്കുന്നതിനും അന്തസ്സിനു കറവുവരാത്ത നിലയിലും ഉള്ള ശമ്പളം കൊടുക്കണം. മദിരാണി, കേഡ്, യു. പി. എന്നീ പ്രാവിൻസുകൾ

THE COCHIN PAYMENT OF SALARIES AND ALLOWANCES BILL

III

ഉിൽ എങ്ങിനെയാണു് നടത്തിവരുന്നതു് എന്ന കാര്യമൊന്നും ഇതിൽ നോക്കേണ്ടതില്ല. നമ്മെപ്പോലെയുള്ളവരാണ് അവിടേയും മന്ത്രിമാരായിരിക്കുന്നതു്. അവരിൽ ചിലർ നമ്മുടെ പരിചയക്കാർതന്നെയാണു്. അവിടത്തെ മന്ത്രിമാരെപ്പോലെതന്നെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൊണ്ടും പ്രാപ്തികൊണ്ടും പ്രായംകൊണ്ടും യാതൊരു കാര്യവും ഇവിടത്തെ മന്ത്രികളില്ല. ബുദ്ധിയുപയോഗിക്കുന്നകാര്യംനോക്കിയാൽ പക്ഷെ അവിടെയുള്ളവരുടെജോലി കൂടുതൽ പണത്തെയോ സ്ഥലത്തെയോ ബാധിക്കുന്നതായിരിക്കാം. ഇവിടെ മുഖ്യമായിരിക്കാം മന്ത്രിയുടെ ശമ്പളകാര്യത്തിൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള വാതിയും തർക്കവും ഒന്നു വേണ്ട എന്നാണ് തോന്നുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് ഇവിടത്തെ മന്ത്രിജ്ഞാപിധംകഴിഞ്ഞുകൂട്ടുവാൻ ൫൦൦ ഉറപ്പിക ശമ്പളം വേണമെന്നേ പറയുന്നുള്ളൂ. അതിൽ അത്രവലിയ അതൃപ്തിയൊന്നും അവകാശമില്ല.

Mr. V. K. Krishnankutty: Mr. President, Sir, various arguments have been adduced, similies have been quoted, arithmetical ratios have been derived at; but I think all of these are, so to say, mere vanities. None of them are conclusive. Many of them appeal to some of us, only because they are all so well put, so well framed, that we think for a moment that these arguments are plausible. But on closer scrutiny all arguments advanced from both sides are in the nature of vanities. Because this is a matter to which no argument applies. The only thing is, as the hon'ble member for Trichur South stated, that the Minister or the person for whom the salary is intended should be living above wants. He must have the bare necessities of life so that he must get on above wants. The hon'ble member Dr. A. R. Menon, said that mighty minds or master minds have fixed the rate at Rs. 500 per month. Other minds, though they are junior minds, have jumped over the master minds and have turned rupees, annas, pies into allowances and have given a harmless appellation of allowance, and have taken a larger amount than Rs. 500. That is unpardonable. That method of converting pay into allowance should not be taken as an example and that should not be copied by the Cochin State also.

With regard to the standard of living that a Minister should maintain or an officer of the first grade should maintain, the hon'ble member for Trichur South himself has once given an utterance which I think he must remember, or if he does not remember, I will take the trouble of just quoting a passage from his own speech. I will just give you the page of the book. (Page 581, Vol. IV, of the Council Reports of 1112). Sir, we have all been crying for a reduction of the expenditure and in that cry Mr. C. R. Iyyunni, the hon'ble member for Trichur South, moved a resolution that a committee of this Council should be constituted to go into the question and to see whether drastic retrenchment could be effected. In his studied speech,

a well-thought out speech, with regard to the pay given to the first class officers of the State this is what the hon'ble member for Trichur South said:

"There are number of first class officers who get a pay of Rs. 800".

Let us compare it with the salary proposed to be given to the present Minister.

"Under normal circumstances" (I think the Minister for Cochin is expected to live under normal circumstances) "I think Rs. 300 to 400 would be more than ample for an officer to get on decently."

I think it is sufficient to get on very decently. The Minister has to be above an officer of the first class. The difference is only Rs. 50. Then it will be Rs. 350 to 450 according to the hon'ble member for Trichur South himself. What is the difference in circumstances obtaining on that day and this? On that day there was no Cochin Congress Party. There was no proposal to appoint a Minister. Barring that there is no difference in the standard of living. I do not know what changes have come over the hon'ble member for Trichur South so that he jumps from Rs. 300—400 to Rs. 500 plus house allowance plus car allowance. At that time he belonged to the Cochin State Congress Party. The moment he goes away from a party the salary jumps higher. Perhaps the standard of life which he now thinks sufficient is higher.

With regard to the allowance I will just read a passage from the masterly dissenting minute to the report of the Committee appointed consequent to the resolution, by the hon'ble member for Trichur North. The righteous indignation usually felt by him on occasions like that is well illustrated on page 46 of the Retrenchment Committee Report.

"Allowances of various kinds—apart from the travelling allowance—absorb a large amount of public money. Thus there are duty allowances, local allowances, personal allowances, etc. Whatever may be the origin of these various kinds of allowances the fact remains that gradually these allowances have not only swollen up to a large amount but even their basic principles have undergone a change. Now, these allowances, in common cases at any rate, are given on grounds of favouritism and personal predilection".

It is a fine idea to convert pay into allowance and say that we are within the 500 limits!! Whether you call it allowance, pay, salary or any other magnanimous name, it is rupees, annas, pies to the tax-payer. So that this curious method should not be applied to the tax-payer and say we are just keeping within

THE COCHIN PAYMENT OF SALARIES AND ALLOWANCES BILL

113

limits. This is the method by which master minds of our State jump over the master minds they mention. We here are simple persons who cannot understand such tricks. Nor can we tolerate such tricks if we understand them. I do not any more wish to prolong the debate because hon'ble members on both sides are at one in the matter that the salary or the monthly income or the emolument is not the criterion to fix the status. What is the status of a Minister? It is not the status of Rs. 500. It is not the status of Rs. 3,000 or Rs. 5,000. It is the status of the Minister. Give the Minister the status of a Minister. Now, Sir, that is the method by which arbitrarily master minds have fixed and how we have jumped over it. We have fixed Rs. 300 per mensem and as we consider that the status of the Minister is unchanging, whether the personalities change or not, we consider it feasible to give him a house which befits a Minister and a car or a car allowance. Besides that, we propose to give Rs. 300. What is the standard for fixing the salary at Rs. 300? I say it is arbitrary, as the hon'ble member for Trichur South says, that amount, according to us, is sufficient to keep a Minister above wants—of course his family included. There is no argument for that. There is no simile or arithmetic for that because it is simply arbitrary. The hon'ble member for Mulakunnathukavu was saying why not fix it at Rs. 500. Since you have fixed the maximum salary at Rs. 500 you must give somebody Rs. 500. That is not the argument which we expected from that hon'ble member. We fixed it as a maximum. The maximum is to be reached only in exceptional cases. We will have several other Ministers in future. Even the sum of Rs. 300 plus house allowance and car allowance may come to Rs. 475 which well-nigh reaches the maximum. My humble submission before the House is that while agreeing in principles the difference comes only when the principle is to be applied to ourselves. Hon'ble members who once said that Rs. 300-400 is sufficient to keep up an officer decently, now suddenly comes forward and says that Rs. 500 and all sorts of allowances which may mount up to any amount alone will be sufficient to keep a Minister from out of the prison as the hon'ble member for Planters remarked. We will be the first to pass a legislation for the help of the Minister when such a contingency arises. We will then make the salary and person of the Minister above attachment and warrant. So I humbly beg to submit that this amendment is most reasonable, the salary almost reaches the maximum, and we cannot go any further. I commend the amendment to the acceptance of the House.

Dr. A. R. Menon: Sir, We have discussed this subject thoroughly and I do not wish to add anything more. But I want to make one or two observations to correct some impressions that have gained ground in the minds of the hon'ble members. They ask this question. If you don't give car and house allowance to heads of departments and other Government officials why should you give it to the Minister? There is a fundamental difference between the position of a Minister and the position of a permanent Government official. The Minister's position depends not upon the Government, but upon the good will of you, gentlemen, sitting here. The moment a vote of censure, or a vote of no-confidence is passed the Minister goes out. Therefore it will not be possible for a Minister to permanently settle down by taking a house and purchasing a car. Therefore these things are necessary. Again in the case of the Government officials they have got security of tenure and pensions and other emoluments which a Minister does not get. The Minister occupies this place temporarily.

Mr. K. Ayyappan: Is it a profession of the Minister?

Dr. A. R. Menon: Never mind what the profession is. My dear friend, I know you have sufficient intelligence to follow my line of argument and it is only to interrupt that you are putting such questions.

Now, a Minister, as I said, may go out any day and it is a great mistake to think that politicians all belong to the class our friends Mr. Popatlal and Mr. Essa Sait belong. Gentlemen, the people who take part in public life are as a class as poor as the proverbial church-mouse.

Mr. T. K. Nayar: We know that.

Dr. A. R. Menon: I know it more than anyone else, gentlemen. I occupy that place. Therefore it is really painful to think that anyone should consider that a Minister comes here to amass wealth. I do not think that that is a line of thought which is generous on the part of anyone. Should you not consider that one from among us is occupying this place? One who is occupying this place on our sufferance and not on the goodwill of the Government alone. Suppose he is a Government officer and any emoluments the Government may prescribe will come into force in his case. Now the Government says: "Here is one of your own men. Give him whatever you like." The Government fixed Rs. 850. I am asking you one thing. Why is it that the Government fixed Rs. 850? Gentlemen, generally the Government used to fix the salary of an executive councillor

in olden times in Madras at a scale which was less than that of the Chief Justice, but higher than that of the Heads of departments. Here the pay of the Chief Justice is Rs. 1,000 and the pay of the Heads of Departments is Rs. 800. Therefore the Government found the salary somewhere between Rs. 800 and Rs. 1,000. Government fixed it at Rs. 850. Similarly we have followed a line of policy and I am taken to task for suggesting that we in our humility followed a principle laid down by eminent public men who are now controlling nearly three-fourths of India as administrators. As I said at the very beginning we ourselves do not know much about this business. All of us are in the same position and all of us are under the same difficulties. We do not know exactly various conditions and various reasons that prompted the Government of Madras and the other congress Governments when they decided to give Rs. 500 to the Ministers. But we have adopted that standard of pay here with some difference, as I will explain to you when Mr. Iyyu's amendment No. 18 comes up for discussion. We are going to support that. Thus, gentlemen, I have explained the position as fully as I can. It is not due to the party predilection; It is not due to any favouritism, it is not due to any regard for one Karanavan nor is it due to any animosity towards another Karanavan, (*Laughter*). It so happens that some of us from one and the same family are here.

I wanted the House to understand the reasons for fixing up the scale proposed and even now I think that if it does not violate any principle they hold dear, the opposition would show a friendly gesture and would not press this amendment to a division. This is only a personal request and I would request the Leader of the Opposition not to make this a party question by insisting upon a division of the House.

There is only one more point. One hon'ble member said: "Begin with Rs. 300". But there is no beginning and end in this question. As in the case of a Government servant, there is no scope for any increment of pay. The Minister will not be here unless he has your goodwill. If he ceases to have your goodwill then he will have to vacate his place. When a fickle-minded electorate transfers her affections and her favours to you and when we have to exchange our mutual places sooner or later, probably sooner, this kind of conventions established between you and us will be absolutely necessary for the carrying on of the work of the Council properly. Otherwise there will not be any possibility to work out this most difficult constitution—the shadow of dyarchy. I will not even call it a dyarchy. It is only a

shadow of dyarchy. Unless there is this principle of give and take, it will be very difficult for us respectively to discharge the work that is entrusted to us. All of us have come here to discharge our work in different capacities and unfortunately some of us have to bear a greater burden than the rest and I hold gentlemen, and you will believe me, that this burden is much greater than the easy work of a happy freelance sitting on the opposition and attacking the Government in season and out of season. I want the Leader of the Opposition to grasp these fundamental principles and unless he is moved by righteous indignation that we are squandering away public money, I would appeal to him to be a little more generous and not to press this amendment to a division, but pass the bill unanimously. I think such a gesture from him far from doing any harm will do a lot of good to all. It will create a very good impression and after all good impression and favourable atmosphere are absolutely essential for the working of this difficult constitution. I hope that this request of mine will have the desired effect upon the Leader of the Opposition and his colleagues.

If it is going to be voting we are constrained to vote against all the amendments and we will only vote for the one brought by my Hon'ble friend Mr. Kamachandra Ayyar.

Mr. T. K. Nayar: സർ, എനിക്ക് നല്ല ശരീരസുഖമില്ലെങ്കിലും ഈ പാട്ടിലൂടെ നേതാവ് എന്ന നിലയിൽ രണ്ടു വാക്കു പറയാമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. മിനിസ്റ്ററുടെ ശമ്പളം ൩൦൦ ഉറപ്പികയും ൧൦൦ ഉറപ്പികകാർ അലവൻസും ൭൫ ഉറപ്പിക ഹൈസ് അലവൻസും മതിയെന്ന് ഞങ്ങൾ നിശ്ചയിച്ചതു് ഞങ്ങൾ പറയുന്നതിനെ നിങ്ങൾ കേൾക്കണമെന്നുള്ള നിലയിലല്ല. അങ്ങിനെ ഒരു തെറ്റിദ്ധാരണയുണ്ടായിട്ടുള്ളതിനെ നീക്കുവാനായിട്ടാണ് ഞാൻ ഇവിടെ രണ്ടുവാക്ക് സംസാരിക്കുന്നത്. കൊച്ചിൻ സ്റ്റോറുകോൺഗ്രസ്സിനു മന്ത്രിപദം കിട്ടിയിരുന്നുവെങ്കിൽ എത്ര ഉറപ്പികവേണമെന്നു നിശ്ചയിക്കുമോ ആ സംഖ്യയാണ് ഞങ്ങൾ മന്ത്രിയെ കൊടുക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചതെന്നു എന്റെ സ്റ്റേമിന്റർ മിസ്റ്റർ എം. കെ. ദേവസ്സിയോടു തുറന്നു പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. നേരെമറിച്ചു കൊച്ചിൻ കോൺഗ്രസ്സ് പാട്ടിയിൽ നിന്നും മന്ത്രിപദം അലങ്കരിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഞങ്ങൾ ൩൦൦ ഉറപ്പിക മതിയെന്നു പറയുന്നതായി നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നതെങ്കിൽ അതു് നിങ്ങൾ ഞങ്ങളോടു ചെയ്യുന്ന ഒരു വലിയ അപരാധമാണ്. ഒരുതരത്തിലും ഞങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ അങ്ങിനെ ഒരു വിചാരമെ കയറിട്ടില്ല. കൊച്ചിൻ കോൺഗ്രസ്സിൽനിന്നായാലും സ്റ്റോറുകോൺഗ്രസ്സിൽനിന്നായാലും ഇനി ഉണ്ടാകുന്നതായ ഒരു പുതിയ കക്ഷിയിൽനിന്നായാലും മന്ത്രിയാകുന്ന ഒരാൾക്കു് ഈ എറണാകുളത്തു് മാന്യപദവിയിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുവാൻ എത്ര ഉറപ്പിക വേണം എന്ന സംഗതിമാത്രമേ ഞങ്ങൾ ആലോചിച്ചിട്ടുള്ളൂ. സംഗതിവശാൽ ആ സ്ഥാനത്തു് ഞാനായിരുന്നുവെങ്കിൽ എത്ര ഉറപ്പികകൊണ്ടു് ആ മന്ത്രിപദത്തിന്റെ മാന്യത നിലനിറുത്തുവാൻ സാധിക്കുമെന്ന ആലോചിച്ചപ്പോൾ ൩൦൦ ഉറപ്പികയിൽ കൂടുതൽ ഒട്ടും വേണ്ട എന്നു എന്നിങ്ങതോന്നി. എറണാകുളത്തു് മാന്യമായ നിലയിൽ ഒരു കഡംബത്തിനു കഴിഞ്ഞുകൂടുവാൻ ഒരു ദിവസം ൧൦

THE COCHIN PAYMENT OF SALARIES AND ALLOWANCES BILL

117

ഉറപ്പികയിൽ കൂടുതൽവേണ്ടിവരികയില്ല. ഈ മന്ത്രിപദം എന്നുള്ളത് ഞാൻ ഒരിക്കലും സാധാരണ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെപ്പോലെ ഒരു സമ്പാദ്യമാർഗ്ഗമായി കരുതിയിട്ടില്ല. മന്ത്രിപദം സ്വീകരിക്കുന്ന ആൾക്കു ന്യായമായ നിലയിൽ കിട്ടുവാനുള്ള ശമ്പളം വച്ചുകൊടുക്കുവാൻ മാത്രമേ ഞങ്ങൾ ആലോചിക്കുന്നുള്ളൂ. അതിൽ കൂടുതലായി കൊടുക്കണമെന്ന് ഞങ്ങൾക്കു അഭിപ്രായമില്ലെന്നുസംഗതി ഞാൻ ഡോക്ടർ എ. ആർ. മേനോനോട് എത്രകക്ഷിയുടെ നേതാവിന്റെ നിലയിൽ വ്യസനസമേതം പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

മന്ത്രിക്ക് ശമ്പളം ൪ ൭ ൫ ഉറപ്പിക മതിയെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം. നിങ്ങൾ ഇത് വോട്ടിനിടുന്നപക്ഷവും ഞാൻ ആദ്യപരാഞ്ഞമാതിരി വല്ല ഭരണഭാരത്തോടുകൂടി ചെയ്യുന്നതാണെന്ന് നിങ്ങൾ ഒരുകാലത്തും തെറ്റി ഖരിക്കരുതെന്നും, ഈ മന്ത്രിസ്ഥാനം സ്റ്റേറ്റ് കോൺഗ്രസ്സിനാണ് കിട്ടുന്നതെങ്കിൽ എത്രമാതിരി നിഷ്പക്ഷനിലയിൽ പ്രവൃത്തിക്കുമോ ആ നിലയിൽ പ്രവൃത്തിക്കുന്നതായി വിചാരിക്കണമെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

ഒരുകാര്യംകൂടി ഇവിടെ പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. ഈ മന്ത്രിസ്ഥാനം സ്റ്റേറ്റ് കോൺഗ്രസ്സിനായിരിക്കുകയും ഞാൻ അതിന്റെ നേതാവായിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ നിശ്ചയമായും മന്ത്രിയുടെ ശമ്പളം നിശ്ചയിക്കുവാനുള്ള അധികാരം ഞാൻ എത്രകക്ഷിക്കു വിട്ടുകൊടുക്കുവാൻ എന്റെ കക്ഷിയോട് ആവശ്യപ്പെടുകയേ ഉള്ളൂവെന്ന് ഇവിടെ തുറന്നുപറഞ്ഞുകൊണ്ട് വിരമിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Mr. President: Am I to understand that the general desire is that these two amendments may be put to vote? I take it that it is so. The first proposition is that the Minister's salary will be a monthly salary of Rs. 300 plus a house rent allowance of Rs. 75 and a car allowance of Rs. 100.

POLL.

Ayes.

1 Mr. T. K. Nayar	8 Mr. K. M. Ibrahim
2 „ K. Ayyappan	9 „ C. S. Sadasiva Ayyar
3 „ A. V. Moothedan	10 „ L. M. Pylee
4 „ A. Eachara Menon	11 „ M. L. Joseph
5 „ K. R. Viswambharan	12 „ B. M. Peter
6 „ K. S. Panickar	13 „ V. K. Krishnankutty
7 „ R. Ramakrishnan	

Noes.

1 Mrs. A. N. Menon	15 Mr. K. P. Vallon
2 „ C. R. Iyyunni	16 „ T. A. Ramachandra Ayyar
3 Mr. V. J. Mathai	17 „ Popatlal Govardhan Lalan
4 „ V. N. Damodaran Nambiar	18 „ Ismail Haji Easa Sait
5 „ N. Govinda Pai	19 „ K. Kochukunhan Kaimal
6 „ C. R. Iyyunni	20 „ P. K. Madhava Menon
7 Dr A. R. Menon	21 „ P. Achyuta Menon
8 Mr. Shabadi S. Koder	22 „ T. V. Subramania Ayyar
9 „ E. F. Norman	23 „ M. K. Devassy
10 „ C. J. Luiz	24 „ Chittur Kunhan Nambudiri-pad
11 „ B. Subbarayan Chettiar	25 „ N. Ittiravi Nambudiri
12 „ P. Govinda Menon	26 „ K. Ashtamurthi Nambudiri-pad
13 „ C. K. S. Moni	27 „ A. Sivarama Menon
14 „ V. K. Kutty	

Mr. President: 13 for and 27 against. The amendment is lost. The next amendment is that the salary of the Minister shall be a salary of Rs. 500, a house rent allowance of Rs. 75 and conveyance allowance of Rs. 100 per mensem.

The motion was carried 27 voting for and 13 against.

Clause 2 as amended put and carried.

Mr. President: Clause 3—Are the party leaders in a position to say which amendment they propose to accept.

Dr. A. R. Menon: Our amendment is for fixing the pay at Rs. 1,200.

Mr. T. K. Nayar: There is absolutely no use of wasting time. We accept that amendment.

Mr. President: I hope it is convenient if the salary is paid every month.

Mr. C. R. Iyyunni: May I know whether the amendment of Rs. 1,200 is passed unanimously?

Mr. President: Yes.

Clause 3 as amended put and carried.

Clause 4 put and carried.

Mr. T. A. Ramachandra Ayyar: സർ, ഇപ്പോൾ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകളിലധികാരികൾക്ക് കൊടുക്കുന്ന മാതിരി കൺസൾട്ടിൽ മെമ്പർമാർക്കും കൊടുക്കണമെന്നാണ് പറയുന്നത്. 'അവർക്കു കുറച്ചുകൂടുതലാണെങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്കും വേണമെന്നില്ല. വ്യക്തം ചെയ്യരുതെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം.

Mr. President: I do not think we give T. A. to Heads of Departments for attending Garden Parties, etc. We give them T. A. when they attend Athachamayam and Durbars because it is part of their official duties. If they are not present they will be asked to explain. They have no choice.

Mr. T. A. Ramachandra Ayyar: We may also be asked to explain (*Laughter*).

Dr. A. R. Menon: The point is this. Athachamayam is considered to be a matter of historical importance. At the time when these rules were framed the Government, as understood, was only Government officials. I claim the Legislative Council is part of the machinery of Government and if it is so in a wider sense a member of the Legislative Council is a Government official. It is only that aspect that we wanted to bring to the notice of the Government. My friend is always anxious to have some fun. But he wanted to show the disparity between the

THE COCHIN INCOME-TAX ACT AMENDMENT BILL 119

Council members and the Government officials. We are not particular about the allowance.

Mr. President: Like the Madras Government we will give a State Car for the use of the Minister and he will maintain it out of his allowance of Rs. 100.

Clause 4 put and carried.

Clause 5 put and carried.

Clause 1 put and carried.

Title and Preamble put and carried.

Mr. K. P. Kannan Nayar: I request that the bill be finally passed as amended on Monday.

Motion put and carried.

THE COCHIN INCOME-TAX ACT AMENDMENT BILL.

Mr. Thomas Manjuran: Sir, I beg to move that the Cochin Income-tax Act Amendment Bill be read in Council.

Mr. K. P. Kannan Nayar: I second it.

Motion put and carried.

Secretary to the Council: The title of the bill is Cochin Income-tax Act Amendment Bill.

Mr. Thomas Manjuran: I beg to move that S. O. 32 may kindly be suspended and the bill may be allowed to be taken into consideration forthwith.

Mr. President: S. O. 32 is suspended.

Mr. Thomas Manjuran: Sir, In moving that the bill be taken into consideration I think I should make a short statement. Although the bill itself is somewhat long, covering as it does a few printed pages, I may at once state that the main object intended to be achieved by this bill is the introduction of a super-tax in the State. Super-tax has been existing in all neighbouring States for a considerable time past now and this Government has come forward to introduce super-tax in this State only now. Even now the Government is proposing to introduce this tax only in a somewhat restricted manner and it is unfortunately with regard to that restriction that I heard some adverse comments raised by some of the hon'ble members of this House. The only amendment that have been tabled also bear upon that fact. I shall explain presently why these restrictions were introduced. In the mean time I will explain what exactly is the super-tax idea.

In practically all countries they have imposed income-tax, this idea of imposing what is known as super-tax has been